

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ ข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
และการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้

**Profile and Usage of Foreign Language Education in Vocational
Education Institutes of Southern Thailand**

โดย นายสุตใจ ชุมนุมนณี

สิงหาคม 2547

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ ข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
และการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้

Profile and Usage of Foreign Language Education in Vocational Education Institutes of Southern Thailand

ผู้วิจัย

นายสุตใจ ชุมนมณี วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี

ชุดโครงการ นโยบายและแนวทางการสอนภาษาต่างประเทศของไทย

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยโครงการข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และเพื่อศึกษาความต้องการและระดับการใช้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนนักศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากคุณเจริญ บางเสน ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษาภาคใต้ ในการให้ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนของภาคใต้ทั้งหมด และสถานศึกษาทุกสถานศึกษาในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนครูผู้สอนภาษาต่างประเทศและผู้เรียน

ขอขอบคุณเครือข่ายผู้วิจัย คุณอาทิตย์ เก็บไว้ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา คุณบพิตร เสงตะเมธากุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคยะลา คุณเกษม เกริพล ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ คุณจำลอง เพ็ชรพันธุ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคชุมพร คุณพัชรินทร์ สิ้นไชย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตรัง และคุณวัฒนา วสุนทรารม อาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ซึ่งเป็นผู้ประสานงานการเก็บข้อมูล

อนึ่งงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ได้รับการสนับสนุนทุนดังกล่าว และผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการอาชีวศึกษาและผู้สนใจทั่วไป

สุดใจ ทุมมมณี

ผู้วิจัย

ชื่อโครงการ ข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคใต้

ชื่อผู้วิจัย นายสุคิดใจ ชุมนุมนมณี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคใต้ และเพื่อศึกษาความต้องการและระดับการใช้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนนักศึกษาในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอนภาษาต่างประเทศ และผู้เรียน จาก
สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1-5 จำนวน 70 คน การดำเนินการวิจัยใช้แบบสอบถามจำนวน 3 ชุด
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ จัดลำดับความถี่ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหาร ภาษาหลักที่ใช้ในการสอนคือภาษาอังกฤษ เปิดสอนทุกระดับชั้น จำนวนผู้เรียนโดยเฉลี่ย
38.57 คนต่อห้องเรียน ทุกสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยจัดให้มีห้องสมุด ห้องปฏิบัติ
การทางภาษา เครื่องคอมพิวเตอร์ และศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง สนับสนุนผู้สอนด้วยการฝึกอบรมและเข้าร่วม
ประชุมสัมมนาภายในประเทศ ปัญหาของผู้สอนคือภาระงานมาก นักเรียนไม่กล้าแสดงออก และจำนวนนักเรียน
ต่อห้องมากเกินไป เสนอแนะให้จ้างชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษามาสอน โดยตรง และปรับปรุงหลักสูตร
โดยเน้นให้ผู้เรียนใช้สื่อสารกันได้ในชีวิตประจำวัน

2. ผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษถนัดสอนการอ่านมากที่สุด ทักษะที่ใช้ในการ
สอนมากที่สุดคือการพูด ทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษคือการฟังและการพูด ทักษะทางภาษา
ที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือการฟังและการพูด ปัญหามากที่สุดของผู้สอนคือภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย
ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุดคือด้านผู้เรียน จำนวนผู้เรียนและระยะเวลาในการฝึกทักษะ ผู้สอน
วิชาภาษาจีนถนัดสอนและให้ความสำคัญกับทักษะการพูดมากที่สุด ไม่มีภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมายนอกจากการ
สอน ทักษะภาษาจีนที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือการพูด ปัญหาของผู้สอนภาษาจีนคือโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพ
ด้านภาษาจีน

3. ผู้เรียนวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความชอบภาษาอังกฤษและมีทักษะการอ่าน
ในระดับมาก ทักษะที่ต้องการปรับปรุงคือทักษะการฟังและการพูด ใช้ภาษาอังกฤษทำกิจกรรมการฟังเพลงในระดับ
มาก ต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาก ปัญหาที่ผู้เรียนพบมากที่สุดคือเวลาในการฝึก
ทักษะน้อยและไม่ต่อเนื่อง ผู้เรียนวิชาภาษาจีนมีความชอบภาษาจีนและมีทักษะการอ่านในระดับมาก ทักษะที่ต้อง
การปรับปรุงคือทักษะการฟัง ปัญหาที่ผู้เรียนพบมากที่สุดคือจากบุคลิกภาพของครู และไม่มีโอกาสใช้ภาษาจีนในการ
ร่วมกิจกรรมชุมชน ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นมีความชอบภาษาญี่ปุ่นที่เรียนและมีทักษะในการพูดในระดับมาก ต้องการ
ทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ปัญหาที่ผู้เรียนพบมากที่สุดคือวิธีการสอน/การจัดกิจกรรมการ
เรียนของครู

Title Profile and Usage of Foreign Language Education in Vocational Education Institutes of Southern Thailand

Author Mr.Sudjai Chumnummanee

Abstract

This research was conducted to examine the conditions and difficulties in educating foreign language in the Southern vocational education institutes as well as the requirements and levels of the Southern vocational education students' foreign language usage. The 70 samples were administrators, foreign language instructors and students of the Southern vocational education institutes 1-5. The instruments included 3 questionnaires, the data of which were analyzed with the modes of percentile and frequency arrangement.

The research results were descriptively presented as follows:

1. Focusing on the administrators, the major language employed in teaching was English, which allowed the students of all levels to attend. The average amount of students per class was 38.57. Every institute supported its foreign language education by providing libraries, language labs, computers and self-access-learning center as well as encouraging the instructors to participate in domestic workshops and seminars. However, the instructors' troubles, consisting of different job responsibilities, lack of students' class participation and quite a number of students in class, existed. The suggestion was to hire native speakers and improve curriculums to pay particular attention on daily communication.
2. For the foreign language instructors, those teaching English were good at teaching reading most, while speaking was employed most often. Listening and speaking were considered crucial for studying English and both skills required the most improvement. The principal difficulty of the instructors was extra job responsibilities as well as the amount of the students and the training period. In relation to Chinese instructors, with no additional job responsibilities, they had high ability in speaking and gave the greatest importance to this skill, which required the absolute improvement. The instructors themselves encountered the lack of opportunity to make progress in Chinese proficiency.
3. Concerning the students, those who study English possessed high level in English preference and reading skill, while listening and speaking needed improvement. The students put much of their interest in listening to the music and wished to work for a company where English was used. The problems found most was the lack of time and continuation in practice. The students studying Chinese liked the language and had high level in reading skill, while the skill to be improved was listening. Their instructors' personality and the loss of opportunity to employ Chinese in daily activities were the vital student's problems. The students studying Japanese liked the language they chose and had advanced ability in speaking. Most of them wanted to be employed by Japanese-spoken workplaces. Their major problem, however, was their instructors' teaching method or activity organization.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
Abstract	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ปัญหาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ความสำคัญและประโยชน์	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ข้อจำกัดของการวิจัย	3
นิยามศัพท์	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย	5
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)	6
ความสัมพันธ์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9	10
(พ.ศ. 2545-2549) กับการอาชีวศึกษา	
สภาพการจัดการอาชีวศึกษาปัจจุบัน	10
หลักสูตรและการสอน	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
ประชากร	25
กลุ่มตัวอย่าง	25
วิธีสุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล	28
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	28

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้บริหาร	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้สอน	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน	66
5 การอภิปรายผลการวิจัย	89
สรุปผลการวิจัย	89
การอภิปรายผล	93
ข้อเสนอแนะ	94
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก ก	98
ภาคผนวก ข	103
ภาคผนวก ค	124

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบันการอาชีวศึกษา	27
2 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้	30
3 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศต่าง ๆ ที่เปิดสอน	31
4 สัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ 1 ห้องเรียน (โดยเฉลี่ย)	31
5 แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	32
6 นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษา	32
7 โรงเรียน/สถาบันเคยพัฒนาศักยภาพผู้เรียนภาษาต่างประเทศและจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือไม่อย่างไร	33
8 โรงเรียน/สถาบันได้มีการปรับปรุงและหรือเปลี่ยนแปลงรายวิชาที่เคยเปิดสอนในแต่ละระดับหรือไม่	33
9 โรงเรียน/สถาบันได้สนับสนุนผู้สอนภาษาต่างประเทศในด้านใดบ้าง	34
10 วิธีการรับอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษา	35
11 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษา	35
12 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศที่ควรจัดให้มีการเรียนการสอนในสถานศึกษา	36
13 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษา	36
14 ข้อมูลทั่วไปของผู้สอนภาษาต่างประเทศ	37
15 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ตำราและสื่อการเรียนที่ใช้ประกอบหลักสูตรกระบวนวิชาที่สอนของผู้สอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้	49
16 ข้อมูลลักษณะของเอกสารประกอบการเรียนของผู้สอนภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้	49
17 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยของผู้สอนภาษาต่างประเทศในสถานศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้	50
18 ข้อมูลผู้เรียนที่มีโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการร่วมกิจกรรมของชุมชน	58
19 ข้อมูลผู้เรียนที่มีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว	59
20 ข้อมูลการประเมินผลการเรียนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้	59
21 ข้อมูลการใช้เครื่องมือวัดผลของผู้สอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้	60

ตาราง (ต่อ)	หน้า
22 ข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและข้อเสนอแนะของผู้สอนภาษา ต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้	61
23 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น)	66
24 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ	72
25 ข้อมูลปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	83
26 ข้อมูลปัญหาในการเรียนวิชาภาษาจีน	84
27 ข้อมูลปัญหาในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น	85
28 ข้อมูลโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการร่วมกิจกรรมของชุมชน	86
29 ข้อมูลโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว	86
30 ข้อมูลความคิดเห็นสถานศึกษาควรจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ อะไรมากที่สุด	87

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

โดยปกติการศึกษาหรือสถาบันการศึกษามีบทบาทเกี่ยวกับสังคมอยู่สองด้าน คือ การชี้นำ การพัฒนา และเปลี่ยนแปลงสังคม และอีกด้านหนึ่งคือตอบสนองการพัฒนาสังคม แต่ในช่วงเวลาที่ผ่านมา การศึกษามักจะมีบทบาทในเรื่องการสนับสนุน การพัฒนาเสียมากกว่า และสำหรับในประเทศกำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนา แล้วการศึกษาจะถูกใช้เป็นเครื่องมือของนักเศรษฐศาสตร์และนักการเมือง ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเป็นประการสำคัญ (วีระ บำรุงรักษ์ 2536 : 18) ดังจะเห็นได้ว่าการจัดการและการบริหารทุกประเภทและทุกระดับจะเป็นไปในรูปแบบของโรงงาน มีการผลิตเพื่อมวลชนและมีปริมาณมาก (Mass Production) ตลอดทั้งมีการกำหนดคุณภาพและมาตรฐานต่าง ๆ (Quality and Standardization) อีกด้วย โดยสรุประบบการศึกษาในปัจจุบันเป็นการศึกษาที่เป็นไปตามหลักการและวิธีการอุตสาหกรรมนั่นเอง

สำหรับสภาพการปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งของประเทศไทยและของโลก แนวคิดและปรัชญาการศึกษาที่เป็นอยู่จะเหมาะสมหรือไม่กับสังคมที่เปลี่ยนแปลง ผู้ที่รับผิดชอบทางด้านการศึกษามีหลักการและวิธีการจัดการศึกษาอย่างไรจึงจะสามารถพัฒนาประชาชนของประเทศให้มีคุณภาพที่ดีทั้งในแง่ของความเป็นมนุษย์ และในแง่ของทรัพยากรมนุษย์หรือเป็นทั้งคนดีและมีความสามารถ สำหรับสังคมที่เปลี่ยนไป ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่มีความมุ่งหมายและหลักการกำหนดให้การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขทั้งในสังคมตนเอง และสังคมโลก โดยเฉพาะในหมวดที่ 4 มาตรา 23 (4) นั้นได้เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษา และเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง แต่ในสภาพความเป็นจริงการเรียนภาษาโดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ จากผลการศึกษาและการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาด้านเทคโนโลยีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความรู้ความสามารถพื้นฐานทางด้านช่างเพียงพอที่จะออกไปประกอบอาชีพ แต่ยังขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544, มปป. : 39) จึงทำให้เป็นอุปสรรคในการติดต่อสื่อสาร การสืบค้นข้อมูลและการแข่งขันทางการค้าในยุคโลกาภิวัตน์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะมีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษอินเทอร์เน็ต และภาษาอังกฤษสำหรับอาชีพเฉพาะสาขา ทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้มีความสามารถด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ภาษา และใช้แสวงหาความรู้ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ (กรมอาชีวศึกษา : 18) ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นเพียงวิชาหนึ่งที่สถานศึกษา

จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ครบตามหลักสูตรเท่านั้น ไม่ได้ให้ความสำคัญกับนักศึกษาที่จบออกไปแล้ว ว่าต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน การศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพส่วนตัว

ในฐานะที่ผู้วิจัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาในภาคใต้ จึงเห็นสมควรที่จะศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบันการ

อาชีวศึกษาภาคใต้ เพื่อเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษา เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเฉพาะกลุ่มวิชาสามัญทั่วไป ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้แรงงาน การประกอบอาชีพในอนาคต และสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้
2. เพื่อศึกษาความต้องการและระดับการใช้ภาษาต่างประเทศของนักเรียน นักศึกษา ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้

ความสำคัญและประโยชน์

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะช่วยให้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.1 ทราบสภาพการเรียนการสอนและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้
 - 1.2 ทราบแนวทางแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้
 - 1.3 สามารถกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอน วิธีการสอน และสื่อการสอนภาษาต่างประเทศให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน
2. ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ
 - 2.1 สามารถสอนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน
 - 2.2 สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน
 - 2.3 สามารถผลิต/ใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน
 - 2.4 สามารถพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน
3. ผู้เรียน
 - 3.1 สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนตรงตามความต้องการ
 - 3.2 ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศได้ตรงตามความต้องการ
4. ผู้บริหารระดับกรม/กระทรวง
 - 4.1 สามารถกำหนดนโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้เหมาะสม
 - 4.2 สามารถปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดค่าใช้จ่าย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหาร ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ และผู้เรียนวิชาภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในภาคใต้ทุกสังกัด

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) เพื่อให้ได้สถานศึกษาที่ใช้เก็บข้อมูลสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ละ 1 สถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร 1 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศภาษาละ 3 คน และผู้เรียนวิชาภาษาต่างประเทศภาษาละ 7 คน

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัดในเรื่องแหล่งข้อมูลซึ่งอาจทำให้การประมวลผลสำคัญในบางประเด็น ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เนื่องจากงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนรายวิชาภาษาต่างประเทศในระดับอาชีวศึกษามีน้อย และข้อจำกัดด้านงบประมาณ

นิยามศัพท์

1. สถาบันการอาชีวศึกษา หมายถึงการบริหารจัดการอาชีวศึกษาของรัฐให้ดำเนินการรวมกลุ่มของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในพื้นที่ให้บริการเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา มีทั้งหมด 28 สถาบัน
2. สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ หมายถึง กลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้
3. สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 หมายถึงกลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคใต้ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส
4. สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2 หมายถึงกลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคใต้ในจังหวัดสงขลา พัทลุง และสตูล
5. สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3 หมายถึงกลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคใต้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร และระนอง
6. สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 4 หมายถึงกลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคใต้ในจังหวัด นครศรีธรรมราช และตรัง
7. สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 5 หมายถึงกลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคใต้ในจังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงา
8. สถานศึกษาอาชีวศึกษา หมายถึง วิทยาเขต วิทยาลัย ศูนย์ สำนัก หรือหน่วยงานในลักษณะเดียวกัน

9. ปวช. หมายถึงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ปวส. หมายถึงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ปทส. หมายถึงหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (เทียบเท่าปริญญาตรี)
10. WTO หมายถึงองค์การการค้าโลกเป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีพัฒนาการมาจากความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ย่อมาจากคำว่า WORLD TRADE ORGANIZATION
11. APEC หมายถึงความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก ย่อมาจากคำว่า ASIA-PACIFIC ECONOMIC COOPERATION
12. ASEM หมายถึงกลุ่มประเทศสมาชิกที่มีความสนใจและได้วางแนวทางความร่วมมือในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมระหว่างเอเชียและยุโรป
13. AFTA หมายถึงเขตการค้าเสรีอาเซียน ย่อมาจากคำว่า ASEAN FREE TRADE AREA
14. GMS-EC หมายถึงโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 6 ประเทศ ย่อมาจากคำว่า GREATER MEKONG SUBREGIONAL ECONOMIC COOPERATION
15. IMT-GT หมายถึงโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย ย่อมาจากคำว่า INDONESIA-MALAYSIA-THAILAND GROWTH TRIANGLE
16. BIMST-EC หมายถึงโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจ บังคลาเทศ-อินเดีย-พม่า-ศรีลังกา-ไทย ย่อมาจาก BANGLADESH-INDIA-MYANMAR-SRILANKA-THAILAND ECONOMIC COOPERATION

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะกล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษามาได้ ตามลำดับ

1. กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)
3. ความสัมพันธ์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) กับการอาชีวศึกษา
4. สภาพการจัดการอาชีวศึกษาในปัจจุบัน
5. วิสัยทัศน์การอาชีวศึกษา
6. พันธกิจการอาชีวศึกษา
7. นโยบายกรมอาชีวศึกษา
8. มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน
9. หลักสูตรและการสอน

กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

ปัญหา นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศเป็นปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งของประเทศไทยในปัจจุบัน เพราะว่าความสามารถทางภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การแข่งขันทุกด้านแบบไร้พรมแดน โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจโลกและเทคโนโลยีที่มีผลให้ประเทศไทยต้องเร่งรัดการพัฒนาประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รัฐบาลมีนโยบายขับเคลื่อนประเทศไทยและสังคมไทยสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ คือระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

ทุก ๆ ด้านในยุคโลกาภิวัตน์ การจัดการศึกษาให้นักเรียนนักศึกษามีความพร้อมด้านภาษาต่างประเทศ จึงเป็นภารกิจที่จำเป็นและเร่งด่วนที่ภาครัฐจะต้องดำเนินการ โดยเฉพาะการจัดการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับถึงฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ที่มีลักษณะเฉพาะสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีแต่ละภาคเศรษฐกิจ เจตนารมณ์ เพื่อให้บุคคลมีความรู้มีทักษะในวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพเฉพาะทางพร้อมทั้งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ สามารถนำทักษะความรู้และประสบการณ์ไปใช้ประกอบอาชีพสร้างผลผลิตและรายได้ เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2546 : 1) เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 81

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 เป็นฉบับที่ให้ความสำคัญต่อสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของประชาชน ตามหมวด 1 บททั่วไป มาตรา 4 มาตรา 5 และหมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา 26 – มาตรา 65 และได้กำหนดให้รัฐบาลสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนทุกคนอย่างทั่วถึงและมี

คุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายตามมาตรา 43 จัดให้มีกฎหมายการศึกษาแห่งชาติปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับ
ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถแข่งขันได้
มาตรา 81

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 20
กำหนดว่าจะต้องมีกฎหมายสำหรับการจัดการอาชีวศึกษาเป็นการเฉพาะ เพื่อเป็นการวางแนวทางการปฏิรูปการ
อาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพราะว่าการศึกษาอาชีวศึกษาช่วยแก้ปัญหา
เศรษฐกิจได้ (วิทยากร เชียงกูล, 2545 : 15)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549)

วิสัยทัศน์ร่วม

ในการจัดทำ “วิสัยทัศน์ร่วม” เพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์และรายละเอียดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 นอกจากได้คำนึงถึงสถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งภายในและ
ภายนอกประเทศแล้ว ยังได้นำผลมาจากการระดมความคิดของประชาชนทุกระดับทั่วประเทศมาสังเคราะห์เชื่อมโยง
เข้าด้วยกันให้เป็นระบบ โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ปรัชญานำทาง

ผลจากการระดมความคิดของประชาชนทั่วประเทศ ได้บ่งชี้แนวคิดปรัชญาหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9
ที่ยึดหลักปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ยึดทางสายกลางที่อยู่บนพื้นฐานของความสมดุลพอดี รู้จักพอประมาณอย่างมี
เหตุผล มีความรอบรู้เท่าทันโลก เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของคนไทยและเป็นพื้นฐานการพัฒนาในทุกมิติอย่าง
เป็นองค์รวมที่มี “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8

จุดมุ่งหมาย

มุ่งเน้นให้เกิด “การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย” โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาแบบ
องค์รวมที่มี “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และการพัฒนาอย่างมีความ “สมดุล” ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม
การเมือง และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คนในสังคมมีความสุขถ้วนหน้า สามารถพึ่งตนเองและก้าวทันโลก โดยยังคงรักษา
เอกลักษณ์ของความเป็นไทย

ค่านิยม

สร้างจิตสำนึกให้คนไทยตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการคิด ทักษะ และ
กระบวนการทำงานให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารจัดการประเทศที่มุ่งสู่ประสิทธิภาพ คุณภาพ รู้เท่าทัน และ
ก้าวทันโลก โดยมีความสามารถเลือกใช้ความรู้และเทคโนโลยีได้อย่างคุ้มค่าและเหมาะสม มีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี และ
มีความยืดหยุ่นพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

สังคมไทยที่พึงประสงค์

ผลจากการระดมความคิดของประชาชนทั่วประเทศที่ได้ร่วมกันกำหนด “วิสัยทัศน์ร่วมของสังคมไทย” ที่พึง

ประสงค์ในอนาคต เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างคุณค่าที่ดีในสังคมไทย บนพื้นฐานของการอนุรักษ์วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของความเป็นไทย โดยมุ่งพัฒนาสังคมไทยสู่ “สังคมที่เข้มแข็งและมีความสุข” ใน 3 ด้าน คือ

7

1. “สังคมคุณภาพ” ที่ยึดหลักความสุขพอดี และพึงตนเองได้ โดยการสร้างคนดี คนเก่ง มีความรับผิดชอบถึงพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน พัฒนาเมืองและชนบทให้มีความน่าอยู่ มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีระบบการเมืองการปกครองที่โปร่งใส มีกระบวนการยุติธรรมเป็นที่พึ่งของประชาชน และมีความเป็นธรรมในสังคม

2. “สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้” โดยพัฒนาคนให้คิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้ตลอดชีวิต มีเหตุผล และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีการเสริมสร้างฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ควบคู่ไปกับการสืบสานประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา และรักษามรดกภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม

3. “สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน” ที่มีการดำรงไว้ซึ่งคุณธรรมและคุณค่าของสังคมไทยที่พึงพาเกื้อกูลกัน มีการดูแลกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและคนยากจน รักษาไว้ซึ่งสถาบันครอบครัวเป็นหลักของสังคม และพัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อความอยู่ดีมีสุขของคนไทย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ภายใต้วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้สามารถดำเนินการตามภารกิจที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 จึงได้มุ่ง

1. การเสริมสร้างขีดความสามารถจากฐานรากของสังคมให้เข้มแข็งและรู้เท่าทันโลก โดยมุ่งพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน และสังคมเป็นแกนหลัก ให้ความสำคัญเป็นลำดับสูงต่อการพัฒนาคุณภาพคนและกระบวนการเรียนรู้ ความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมและการคุ้มครองทางสังคม ขณะเดียวกันมุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชนให้เชื่อมโยงการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน และมีการจัดการคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเกื้อกูลกัน

2. การปรับตัวทางเศรษฐกิจให้เท่าทันโลกและ “เศรษฐกิจยุคใหม่” หรือ “เศรษฐกิจยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ” สามารถแข่งขันและร่วมมือได้บนพื้นฐานการพึ่งตนเอง โดยให้ความสำคัญสูงต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เน้นการพัฒนาล้างสร้างสรรค์ใหม่ ๆ และการปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเหมาะสม พร้อมกับการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคให้เอื้อต่อความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจ

3. การปฏิรูประบบบริหารจัดการให้เกิดการดูแลจัดการอย่างเป็นธรรมในทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อจัดการทุจริตประพฤติมิชอบ ทั้งภาคราชการ ภาคการเมือง ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งมีความสำคัญสูงสุดที่จะทำให้เกิดกลไกการบริหารจัดการที่ดี โปร่งใส มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้ เปิดโอกาสให้สาธารณชนมีส่วนร่วม อันเป็นรากฐานที่มั่นคงและเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีของสังคมในการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และให้พร้อมรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ โดยมีการจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาในยุทธศาสตร์แต่ละเรื่องให้เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาความยากจน ควบคู่ไปกับการปรับระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการระดมการมีส่วนร่วม

จากทุกภาคส่วนในสังคมเพื่อนำทุนที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและลงทุนอย่างสอดคล้องกับทรัพยากรภาครัฐที่มีอยู่จำกัด (สำนักงานกองทุนเพื่อสังคม, 2543)

8

ยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

จากกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 9 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ศึกษายุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศ ซึ่งมีเงื่อนไขและทิศทางของประเทศในภาพรวม คือ

1. เงื่อนไขภายนอก

1.1 กระแสโลกาภิวัตน์มีความเข้มข้นรุนแรง ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของประเทศในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ไทยจึงควรกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมมือเป็น 3 ระดับ

- ระดับโลก ภายใต้กรอบความร่วมมือโลก และระหว่างภูมิภาค เช่น WTO APEC ASEM ฯลฯ
- ระดับภูมิภาค ภายใต้กรอบความร่วมมือภายในภูมิภาค เช่น AFTA ฯลฯ
- ระดับอนุภูมิภาคหรือประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกัน เช่น GMS-EC IMT-GT BIMST-EC

1.2 ทิศทางระดับอนุภูมิภาค ไทยมีความได้เปรียบเชิงพื้นที่และมีศักยภาพพัฒนาเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคเชื่อมโยงสู่จีนตอนใต้และตอนกลาง (ยูนนาน เสฉวน กุ้ยโจว) ด้านการคมนาคมทางบก ทางอากาศ โทรคมนาคม และเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการศึกษา ดังนั้น การพัฒนาร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน จึงเป็นยุทธศาสตร์สำคัญสำหรับอนาคตของประเทศ

2. เงื่อนไขภายในประเทศ

2.1 การพัฒนาที่ผ่านมาไทยได้ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานไปมาก แต่หลายการแก้ไขปัญหาระบบบริหารจัดการอย่างจริงจัง จึงควรเน้นปรับปรุงประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการ โครงสร้างพื้นฐานให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างจริงจัง เช่น การบริหารท่าเรือ รถไฟ ถนน สนามบิน

2.2 ทรัพยากรของประเทศได้ถูกใช้อย่างสิ้นเปลือง และมีเหลือจำกัด จึงต้องเน้นการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิม โดยเฉพาะทรัพยากรที่ดิน ป่าไม้ แหล่งน้ำ และทะเล

2.3 ไทยกำลังปรับเปลี่ยนจากสังคมชนบทไปสู่สังคมเมือง คาดว่าอีก 10 ปีข้างหน้าประชากรเมืองจะมีมากกว่าชนบท จึงต้องพัฒนาให้เกิดความเชื่อมโยงและเกื้อกูลกันอย่างสมดุลระหว่างเมืองกับชนบททั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม

สำหรับพื้นที่ภาคใต้ แนวทางการพัฒนาเชิงพื้นที่จะแตกต่างจากภาคอื่นของประเทศ เนื่องจากทิศทางในภาพรวม พื้นที่ภาคใต้มีฐานการผลิตแบบ แต่มีศักยภาพของพื้นที่ที่เชื่อมโยงทะเลจีนใต้และทะเลอันดามัน

ทิศทางในภาพรวม

1. เน้นปรับปรุงคุณภาพ เพิ่มผลผลิต และแปรรูปให้เกิดความหลากหลายในผลิตภัณฑ์เกษตรพื้นฐานเดิม ได้แก่ ยางพารา ผลไม้ ผลิตภัณฑ์ประมง ปาล์มน้ำมัน
2. ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
3. เร่งวางแผนกำหนดเขตการใช้ที่ดิน (Zoning) ทั้งพื้นที่ชายฝั่งทะเลและพื้นที่ในทะเล เพื่อแบ่งเขตการใช้

ที่ดิน เขตเมือง เขตอุตสาหกรรม เขตพื้นที่อนุรักษ์ เขตทำการประมงชายฝั่ง ประมงน้ำลึก และเขตท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้ชัดเจน

9

ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

1. พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ ภูเก็ต พังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช : ฐานเศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมการค้าทางทะเลของโลก และศูนย์กลางการท่องเที่ยวนานาชาติ

1.1 กลุ่มจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ : ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับนานาชาติ

- บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การฟื้นฟูบูรณะแหล่งท่องเที่ยว และการพัฒนาคุณภาพบริการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

- ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ โดยยกระดับการพัฒนาเป็นศูนย์การประชุม สัมมนา และการแสดงสินค้าระดับนานาชาติ ที่มีภูเก็ตเป็นศูนย์กลาง

- จัดระเบียบการใช้ที่ดิน ในพื้นที่ชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว ที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

1.2 กลุ่มจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช : ฐานอุตสาหกรรมน้ำมันและอุตสาหกรรมเกษตร

- เชื่อมโยงอุตสาหกรรมกลางและขนาดย่อม และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพื่อขยายฐานการผลิตในพื้นที่ให้มั่นคงโดยเฉพาะอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

- เตรียมพัฒนาท่าเรือน้ำลึก และคลังน้ำมัน เพื่อเป็นศูนย์กลางค้าน้ำมันของภูมิภาค เมื่อตลาดและธุรกิจมีความพร้อมในอนาคต

2. พื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมพัทลุงและตรัง : เขตเศรษฐกิจเชื่อมโยงไทย-มาเลเซีย-อินโดนีเซีย

- ปรับปรุงโครงสร้างการเกษตร โดยลดพื้นที่ปลูกยางพารา ส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันและการแปรรูปเพื่อให้แข่งขันกับมาเลเซียได้

- ส่งเสริมกิจการปศุสัตว์และการผลิตอาหารมุสลิมฮาลาล โดยมีปัตตานีเป็นศูนย์กลาง

- จัดตั้งธนาคารตามหลักศาสนาอิสลาม เพื่อระดมเงินออมในพื้นที่

- พัฒนาเขตเศรษฐกิจปิโตร-สงขลา-เบลาวัน เพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่ใช้ประโยชน์จากก๊าซธรรมชาติแหล่งพัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย

3. พื้นที่สามเหลี่ยมบางสะพาน-ชุมพร-ระนอง : ศูนย์กลางอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

- ปรับปรุงระบบบริหารจัดการนิคมอุตสาหกรรมบางสะพาน ให้ได้มาตรฐานและมีการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมอย่างใกล้ชิด เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมเหล็กและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

- เร่งรัดการพัฒนาอ่างเก็บน้ำท่าแซะ และระบบท่อส่งน้ำ เพื่อสนับสนุนเขตอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและชุมชนบริเวณบางสะพาน-ชุมพร

- พัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

- ปรับปรุงระบบบริการขนส่งท่าเรือชายฝั่ง และเมืองชายแดนที่ระนองเป็นประตูการค้ากับพม่า บังคลาเทศ และอินเดียตะวันออก

ความสัมพันธ์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545 – 2549) กับการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับช่างเทคนิค และระดับเทคโนโลยีทุกสาขา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพให้เป็นกำลังแรงงานที่มีฝีมือหรือศึกษาต่อในระดับอาชีพขั้นสูงต่อไป (กฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งระดับและประเภทการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546) ซึ่งคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบายแผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 วรรค 2)

เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งความเข้มแข็งของภาคการผลิตและบริการอันจะก่อให้เกิดการพัฒนาที่มีเสถียรภาพและยั่งยืน รัฐบาลได้มีนโยบายให้มีการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเป็นวาระแห่งชาติ จึงได้ประกาศใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พ.ศ. 2545 เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2545 และกำหนดสาระสำคัญ โดยการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการที่มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้ในการจัดการและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของปัจจัยสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการปรับปรุงการบริหารจัดการทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค รวมทั้งการปรับเปลี่ยนบทบาทและแนวทางการจัดการในภาครัฐ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมให้เป็นบูรณาการ และมีพลวัตต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของโลก เพื่อเสริมสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลิตภาพควบคู่ไปกับการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติอันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยอย่างยั่งยืน

สภาพการจัดการอาชีวศึกษาในปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในระดับกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือและช่างเทคนิค และนักเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระ โดยการจัดการศึกษาและฝึกอบรมในประเภทวิชาที่เปิดสอน 9 ประเภทวิชาหลัก คือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประเภทวิชาเกษตรกรรม ประเภทวิชาประมง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเปิดสอนประเภทวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นในหลักสูตรต่อไปนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.)

4. หลักสูตรปริญญาตรีสาขปฏิบัติกร/สาขเทคโนโลยี เป็นโครงการนำร่องเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีภาคี โดยความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน 6 กลุ่มอาชีพกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งจะดำเนินการ

11

เปิดสอนใน 6 สาขาวิชาชีพ คือ

- 4.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 4.2 สาขาวิชาการค้าปลีก
- 4.3 สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและธุรกิจท่องเที่ยว
- 4.4 สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์
- 4.5 สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม
- 4.6 สาขาวิชาอัญมณี

5. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (พิเศษ) ตามโครงการอาชีวศึกษาเพื่อแก้ปัญหาค่าความยากจนในชนบท (อศ.กช.)

6. หลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อสนับสนุนนโยบายการศึกษาตามอัธยาศัยและการศึกษาตลอดชีวิต โดยจัดฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ดังนี้

- 6.1 หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 225 ชั่วโมง
- 6.2 หลักสูตรวิชาชีพหลากหลาย
- 6.3 หลักสูตรเสริมวิชาชีพมัธยม
- 6.4 หลักสูตรเกษตรกรรมระยะสั้น
- 6.5 หลักสูตรเกษตรกรรมเคลื่อนที่
- 6.6 โครงการสอนวิชาชีพหลักสูตร 9+1, 12+1

โดยการจัดการอาชีวศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งระบบปกติ ระบบทวิภาคี และระบบสะสม/เทียบโอนหน่วยกิต (แผนยุทธศาสตร์การอาชีวศึกษา 2547 – 2549 : 36-37)

วิสัยทัศน์การอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษาเป็นองค์กรที่มุ่งมั่นในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยพัฒนาสถานศึกษาเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาให้เป็นศูนย์แห่งความสมานฉันท์ที่จะเกื้อกูลทรัพยากรต่อกัน เพื่อสร้างคุณภาพในการผลิตกำลังคนตั้งแต่ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยีให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความต้องการของตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

พันธกิจการอาชีวศึกษา

จัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนทั้งในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ในทุกสาขาวิชาอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

สิ่งแวดล้อมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สามารถสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระ

12

นโยบายกรมอาชีวศึกษา

นโยบายข้อที่ 1 ปฏิรูปการอาชีวศึกษา

จัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนทั้งในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีในทุกประเภทวิชา มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การประกอบอาชีพอิสระ สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและเป็นไปอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

นโยบายข้อที่ 2 ปฏิรูประบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

การบริหารจัดการอาชีวศึกษาต้องเป็นไปอย่างมีเอกภาพด้านนโยบาย มีองค์ประกอบระดับชาติรองรับ มีการกระจายอำนาจสู่ระดับปฏิบัติ เร่งรัดผลักดันการรวมกลุ่มสถานศึกษาเพื่อร่วมกันบริหารจัดการในรูปแบบสถาบันการอาชีวศึกษา และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชน ชุมชน และสังคม

นโยบายข้อที่ 3 ปฏิรูปหลักสูตรอาชีวศึกษา

หลักสูตรอาชีวศึกษาต้องเป็นหลักสูตรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง มีลักษณะที่เป็นสหวิทยาการ (Multi-Discipline) เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ (Comperency) ตามมาตรฐานอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการ

นโยบายข้อที่ 4 ปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

สังคมไทยจำเป็นต้องมีการปฏิรูปการเรียนรู้ เพราะเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของเด็กไทย
2. ปฏิรูปการเรียนรู้เพื่เพิ่มพูนความเข้มแข็งของสังคมไทย
3. ปฏิรูปการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคโลกาภิวัตน์
4. ปฏิรูปการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ครู บิดา มารดา ผู้ปกครอง และสังคมไทย
5. ปฏิรูปการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกฎหมาย คือ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และร่าง พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา

นโยบายข้อที่ 5 ปฏิรูปสถานศึกษา

สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจะต้องเป็นผู้นำในสังคมทั้งด้านเทคโนโลยี และเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

นโยบายข้อที่ 6 ปฏิรูประบบคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาต้องทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความสมบูรณ์พร้อมด้วยความรู้พื้นฐาน (Basic Skill) เช่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์ ความรู้และทักษะในวิชาชีพ (Technical Skill) และทักษะความเป็นมนุษย์ (Human Skill) จำเป็นต้องมีระบบการควบคุม ประเมินและเสริมสร้างคุณภาพมาตรฐานการอาชีวศึกษา ทั้งในระดับชาติ ระดับสถาบันการอาชีวศึกษา และระดับสถานศึกษา

มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน

มาตรฐานที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ และทักษะอันส่งผลต่อการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

13

มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ในทักษะพื้นฐาน ทักษะในการปฏิบัติงาน และพัฒนาตนเองในวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

มาตรฐานที่ 4 สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร จัดระบบเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ ชุมชน แหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อการสนับสนุนจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีการประเมินผลตามสภาพจริง

มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ และเน้นการมีส่วนร่วม

มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและประเทศ

มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษามีการบริการทางวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นเพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญา และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานที่ 9 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน

มาตรฐานที่ 10 ผู้สอน และบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่สอน การปฏิบัติหน้าที่ และพัฒนาตนเองให้ทันต่อเทคโนโลยี

มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในงานอาชีพ และสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา และสามารถรองรับการประกันคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา

หลักสูตรและการสอน

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 วรรค 2 คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งมีหน้าที่เสนอนโยบายแผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรอาชีวศึกษา ทุกระดับที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546)

หลักการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน สามารถปฏิบัติได้จริง มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และพัฒนาเจตคติที่เหมาะสม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ คิดเป็น ทำเป็น จัดการเป็น และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ เพื่อให้สอดคล้องกับ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลง จึงทำการปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546 ในหมวดวิชาสามัญ เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม

14

จริยธรรม และค่านิยม เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร โดยสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง สามารถพัฒนาหลักสูตร ได้ตามศักยภาพของผู้เรียน และตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น หลักสูตรวิชาสามัญนั้นประกอบด้วยกลุ่มวิชาต่าง ๆ 6 กลุ่ม คือ กลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ และกลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

หลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์ของกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546)

1. เพื่อให้มีความสามารถด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรม
2. เพื่อพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นพื้นฐานบูรณาการกับการเรียนรู้ทางวิชาชีพนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ
4. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้กลยุทธ์ในการเรียน การแสวงหาความรู้โดยใช้สื่อ และเทคโนโลยีที่หลากหลาย
5. เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ

มาตรฐานกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษหลักสูตรพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546)

เป้าหมายที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานที่ 1 เข้าใจกระบวนการฟัง และอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

- 1.1 อ่านออกเสียงบทอ่าน และพูดได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่านและพูด
- 1.2 บอกใจความสำคัญ รายละเอียด เหตุและผล ข้อมูสรุปจากข้อมูล ข้อความจากการฟัง และอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต
- 1.3 เข้าใจ ตีความ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ และภาพประกอบต่าง ๆ โดยถ่ายโอนสื่อความหมายเป็นข้อความ
- 1.4 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำชี้แจง คำแนะนำ คำบรรยาย คู่มือ ต่าง ๆ
- 1.5 หาคำ หรือเรื่องที่ต้องการจากสารสนเทศต่าง ๆ เช่น การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งสื่อและใช้เทคโนโลยีประเภทต่าง ๆ

มาตรฐานที่ 2 ใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างถูกต้องตามมารยาทสังคม สามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

- 2.1 สนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ พูดแนะนำตนเอง ครอบครัว วิทยาลัย ชุมชน
- 2.2 กล่าวและตอบรับการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ การขอความกระจำง พูดแทรก
ด้วยกิริยาที่เหมาะสม

15

2.3 อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ การเสนอเงื่อนไข เรื่องราวในชีวิตประจำวัน เหตุการณ์ใน
ปัจจุบัน อดีต และเรื่องราวที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต

2.4 สอบถาม ให้ข้อมูล นำเสนอ เรื่องราวทั่ว ๆ ไป หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพเหมาะสม
กับระดับที่เรียน เป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ

เป้าหมายที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐานที่ 3 เข้าใจความสัมพันธ์ ความเหมือนและความต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
กับภาษาไทยและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

- 3.1 ใช้ภาษาในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับบุคคล
- 3.2 แสดงกิริยา ท่าทาง อารมณ์ ความรู้สึก และมารยาทสังคม
- 3.3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของเจ้าของภาษา
- 3.4 เขียนจดหมาย ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แลกเปลี่ยนความรู้ทางวัฒนธรรมกับเพื่อน

ต่างชาติ

เป้าหมายที่ 3 ภาษาเพื่อความสัมพันธ์กับศึกษาวิชาชีพ

มาตรฐานที่ 4 ใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานและเชื่อมโยงกับการเรียนรู้วิชาชีพ และวิชาอื่น ๆ

- 4.1 บอกความหมายคำศัพท์ หรือหัวข้อเรื่องของกลุ่มวิชาชีพเป็นภาษาอังกฤษ
- 4.2 อธิบาย บรรยาย สารัตถ์ ปฏิบัติตามขั้นตอน เรื่องที่เกี่ยวข้องวิชาชีพได้เหมาะสมกับ
ระดับชั้นและประเภทวิชา
- 4.3 บันทึกข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาอื่น หรือวิชาชีพจากสื่อจริงทางภาษาที่
หลากหลายเป็นภาษาอังกฤษ เช่น เอกสารสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต
- 4.4 ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในการทำงาน สมัยกรงาน และประกอบอาชีพ
- 4.5 ศึกษา แสวงหาความรู้และประสบการณ์ตรงเพิ่มเติมด้านการใช้ภาษาอังกฤษในสถาน
ประกอบการ การทำโครงการภาษาอังกฤษ

เป้าหมายที่ 4 ภาษาและกลยุทธ์ในการเรียนเพื่อการพัฒนาตนเอง

มาตรฐานที่ 5 มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการแสวงหาวิธีการเรียน
ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเอง โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา
เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- 5.1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น วางแผน เลือกรูปวิธีการเรียนที่ตนชอบและปฏิบัติ
- 5.2 กำหนดเป้าหมายการเรียน บันทึกการทำงาน จัดการรวบรวมหลักฐานการเรียนรู้ ประเมิน
ตนเองและบอกจุดด้อยทางภาษาอังกฤษที่ต้องปรับปรุง
- 5.3 ให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนและครูมาปรับปรุงการพูด การอ่าน การเขียน และผลงานของ
ตนเองและประเมินความก้าวหน้าของตน

5.4 ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ
การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

16

โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546)

กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ (ไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต)

- วิชาภาษาอังกฤษทั่วไป ให้เรียนรายวิชาต่อไปนี้ จำนวน 4 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
2000-1201	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 (English for Communication 1)	2 (2)
2000-1202	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 (English for Communication 2)	2 (2)

- วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานวิชาชีพ ให้เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
2000-1203	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ (English for Communication in the Workplace)	1 (2)
2000-1204	การสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (English Conversation 1)	1 (2)
2000-1205	การสนทนาภาษาอังกฤษ 2 (English Conversation 2)	1 (2)
2000-1206	ภาษาอังกฤษช่างอุตสาหกรรม (English for Industrial Trades)	1 (2)
2000-1207	ภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English)	1 (2)
2000-1208	ภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (English for the Tourism Industry)	1 (2)
2000-1209	ภาษาอังกฤษศิลปกรรม (English for Arts)	1 (2)
2000-1210	ภาษาอังกฤษเพื่องานคหกรรม (English for Home Economics)	1 (2)
2000-1211	ภาษาอังกฤษเพื่อการเกษตร (English for Agriculture)	1 (2)
2000-1212	ภาษาอังกฤษเพื่อการประมง (English for Fishery Industry)	1 (2)
2000-1213	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีการเกษตร	1 (2)

2000-1214	ภาษาอังกฤษเสริมทักษะ (English for Fishery Technology)	1 (2)
2000-1215	ภาษาอังกฤษเสริมทักษะ (Supplementary English)	1 (2)
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
2000-1216	ภาษาอังกฤษอินเทอร์เน็ต (Internet English)	1 (2)
2000-1217	ภาษาอังกฤษโครงการ (English Project Work)	1 (2)
2000-1218	ภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการ (English for the Workplace)	1 (2)
2000-1219	การศึกษาภาษาอังกฤษโดยอิสระ (Independent Study in English)	1 (2)
2000-1220	ศัพท์เทคนิคภาษาอังกฤษ (English Terminology)	1 (2)
2000-1221	ภาษาอังกฤษอาหารและโภชนาการ (English for Food and Nutrition)	1 (2)
2000-1222	ภาษาอังกฤษเพื่อการออกแบบตัดเย็บเสื้อผ้า (English for Food and Nutrition)	1 (2)
2000-1223	ภาษาอังกฤษปฏิบัติงานช่าง (Technical English on the Job)	1 (2)
2000-1224	การเขียนจดหมายโต้ตอบ (Commercial Correspondence)	1 (2)
2000-1225	ภาษาอังกฤษเพื่องานพาณิชยศิลป์ (English for Commercial Arts)	1 (2)
2000-1226	ภาษาอังกฤษเพื่องานจิตรศิลป์ (English for Commercial Arts)	1 (2)
2000-1227	ภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์ (English Through Newspaper)	1 (2)
2000-1228	การสนทนาภาษาอังกฤษทางธุรกิจ (Business English Conversation)	1 (2)
2000-1229	ภาษาอังกฤษเพื่องานเครื่องประดับอัญมณี	1 (2)

2000-1230	ภาษาอังกฤษเพื่องานเครื่องเคลือบดินเผา (English for Ceramics)	1 (2)
2000-1231	ภาษาอังกฤษเพื่องานหัตถกรรม (English for Handicrafts)	1 (2)
2000-1232	ภาษาอังกฤษเพื่องานเครื่องหนัง (English for Leather Work)	1 (2)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

หลักการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้ สามารถไปปฏิบัติได้จริง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นสูง พุทธศักราช 2546 เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานเป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และได้กำหนดสมรรถนะไว้ในมาตรฐานรายวิชา ซึ่งเป็นความคาดหวังในสิ่งที่ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติได้หลังจากที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอน ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อย่างไรก็ตาม สถานศึกษา ครู

ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง สามารถพัฒนาหลักสูตรได้เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่นและผู้ปกครอง หลักสูตรหมวดวิชาสามัญ ประกอบด้วยกลุ่มวิชาต่าง ๆ รวม 4 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ในหมวดวิชาสามัญนี้ ในแต่ละกลุ่มได้บรรจุรายวิชาต่าง ๆ ไว้หลายรายวิชา เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความต้องการ

หลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทที่พบ
3. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษแสวงหาความรู้โดยใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสม เพื่อบริหารการกับวิชาอื่นที่เรียนตามความสนใจ
4. เพื่อให้มีกลยุทธ์ในการเรียนไปใช้ในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง และสร้างเสริมนิสัยการเรียนรู้ตลอดชีวิต
5. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

เป้าหมายที่ 1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางสังคม

มาตรฐานที่ 1 ใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ

1.1 ใช้ภาษาในการขอและให้ข้อมูลอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ อธิบาย บรรยาย

เปรียบเทียบ

19

1.2 ใช้ภาษาในการแสดงความต้องการของตน ความรู้สึก ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

เสนอบริการต่อผู้อื่น

1.3 ใช้วัจนภาษา (Non-verbal communication) ในการสื่อสารได้เหมาะสมกับบุคคล

และกาลเทศะ

1.4 ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมโดยใช้กิริยาท่าทางที่สุภาพ เพื่อโน้มน้าว ได้แย้ง

เจรจาต่อรอง ตกลง เสนอเงื่อนไข

มาตรฐานที่ 2 ใช้กลยุทธ์ในการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

2.1 ฟังและพูดเลียนแบบสำเนียง/สำนวนเจ้าของภาษาโดยออกเสียงได้ถูกต้องเหมาะสมกับ

เนื้อหาที่อ่าน

2.2 เลือกใช้กลยุทธ์ในการอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายในบริบท (Context)

2.3 เลือกใช้สื่อประเภทต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา

2.4 ติดตามและประเมินผลการพัฒนาทางภาษาของตนเอง

เป้าหมายที่ 2 ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาวิชาชีพ

มาตรฐานที่ 3 ใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้น ประมวล จัดเตรียม และนำเสนอข้อมูลทางวิชาชีพในรูปแบบ

การเขียนและการพูด

3.1 เข้าใจ ถ่ายทอดความหมายของคำและศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

3.2 เข้าใจ ตีความ สัญลักษณ์ แผนภูมิ แผนภาพ กราฟ แผนที่ โดยถ่ายโอน สื่อความหมาย

เป็นคำ และ/หรือข้อความ

3.3 วิเคราะห์และสังเคราะห์ เนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

3.4 รวบรวมและนำเสนอข้อมูลทางวิชาชีพโดยการเขียน เช่น กรอบแบบฟอร์ม เขียนบันทึก

รายงานสั้น ๆ และ/หรือการพูดโดยใช้ภาพประกอบ

มาตรฐานที่ 4 นำกลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาทางวิชาชีพต่าง ๆ โดยใช้

เทคโนโลยีที่เหมาะสม

4.1 เลือกใช้กลยุทธ์ในการอ่านและ/หรือฟัง เพื่อความเข้าใจเนื้อหาทางวิชาชีพ

4.2 ประยุกต์ เชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4.3 วางแผนการเรียน แสวงหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสม บันทึกข้อมูลสำคัญเพื่อ

พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4.4 ใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

จากศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา และแหล่งสื่ออื่น ๆ เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของตน

4.5 ประเมินความสำเร็จของงานโดยตนเองและ/หรือผู้อื่น (เช่น เพื่อน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน

สถานประกอบการ)

4.6 ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม

20

เป้าหมายที่ 3 ภาษาอังกฤษกับวัฒนธรรม

มาตรฐานที่ 5 ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

5.1 เลือกใช้ภาษาแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการได้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

5.2 ใช้คำ วลี สำนวนต่าง ๆ การพูดแทรกอย่างสุภาพ การขอความกระจ่างเพื่อแสดงการมี

ส่วนร่วมในการสนทนา

มาตรฐานที่ 6 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และความเป็นอยู่ของประชากรโลก

6.1 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

6.2 สังเกตและปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามมารยาทสังคมของเจ้าของภาษา

มาตรฐานที่ 7 ใช้กลยุทธ์ในการเรียนเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

7.1 สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาและพฤติกรรมของวัฒนธรรมที่ต่างกันจากสื่อต่าง ๆ

7.2 นำภาษาและวัฒนธรรมมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มวิชาภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546

ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ (ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)

- วิชาภาษาอังกฤษทั่วไป ให้เรียนรายวิชาต่อไปนี้ จำนวน 4 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3000-1201	ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1 (Developing Skills for English Communication 1)	2 (3)
3000-1202	ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2 (Developing Skills for English Communication 2)	2 (3)

- วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ (กลุ่มวิชาภาษา) ให้เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (ชั่วโมง)
3000-1203	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Fundamental English)	1 (2)
3000-1204	ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes)	1 (2)
3000-1205	การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (Reading English for General Purposes)	1 (2)

3000-1206	การเขียนตามรูปแบบ (Controlled Writing)	1 (2)
3000-1207	การใช้สื่อผสมในการเรียนภาษาอังกฤษ (Access Multimedia in English)	1 (2)
3000-1208	ภาษาอังกฤษโครงการ (English Project Work)	1 (2)
3000-1209	ภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการ (English for the Workplace)	1 (2)
3000-1210	ภาษาอังกฤษอินเทอร์เน็ต (Internet English)	1 (2)
3000-1211	ภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English)	1 (2)
3000-1212	ภาษาอังกฤษเพื่อการออกแบบตัดเย็บเสื้อผ้า (English for Fashion Design)	1 (2)
3000-1213	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีสิ่งทอ (English for Textile Technology)	1 (2)
3000-1214	ภาษาอังกฤษธุรกิจหัตถกรรม (English for Home Economics Business)	1 (2)
3000-1215	ภาษาอังกฤษสำหรับงานอาหาร โรงแรมและภัตตาคาร (English for Restaurant and Hotel Food)	1 (2)
3000-1216	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีอาหาร (English for Food Technology)	1 (2)
3000-1217	ภาษาอังกฤษสำหรับงานศิลปะและหัตถกรรม (English for Arts and Crafts)	1 (2)
3000-1218	ภาษาอังกฤษสมัครงาน (Job-Application English)	1 (2)
3000-1219	ภาษาอังกฤษคอมพิวเตอร์ (English for Computing)	1 (2)
3000-1220	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีสารสนเทศ (English for Information Technology)	1 (2)
3000-1221	ภาษาอังกฤษธุรกิจเกษตร (Agricultural Business English)	1 (2)
3000-1222	ภาษาอังกฤษธุรกิจประมง	1 (2)

	(Fishery Business English)	
3000-1223	การศึกษาค้นคว้าภาษาอังกฤษโดยอิสระ (Independent Study in English)	1 (2)
3000-1224	ภาษาอังกฤษเพื่อการใช้งานในเรือ 1 (English for Maritime)	1 (2)
3000-1225	ภาษาอังกฤษเพื่อการใช้งานในเรือ 2 (English for Maritime)	1 (2)
3000-1226	ภาษาจีนเบื้องต้น (Basic Chinese)	1 (2)
3000-1227	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร (Chinese for Communication)	1 (2)
3000-1228	ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (Basic Japanese)	1 (2)
3000-1229	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร (Japanese for Communication)	1 (2)
3000-1230	ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น (Basic French)	1 (2)
3000-1231	ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร (French for Communication)	1 (2)
3000-1232	ภาษาเยอรมันเบื้องต้น (Basic German)	1 (2)
3000-1233	ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร (German for Communication)	1 (2)
3000-1234	ภาษาอังกฤษพื้นฐานเครื่องมือวัด 1 (English for Industrial Instrumentation 1)	1 (2)
3000-1235	ภาษาอังกฤษพื้นฐานเครื่องมือวัด 2 (English for Industrial Instrumentation 2)	1 (2)
3000-1236	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีปิโตรเลียม 1 (English for Petroleum Technology 1)	1 (2)
3000-1237	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีปิโตรเลียม 2 (English for Petroleum Technology 2)	1 (2)
3000-1238	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีปิโตรเลียม 3 (English for Petroleum Technology 3)	1 (2)
3000-1239	ภาษาอังกฤษเทคโนโลยีปิโตรเลียม 4	1 (2)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่จะกล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบัน การอาชีวศึกษา โดยตรงนั้นยังไม่ค้นพบ ดังนั้นในส่วนนี้จะกล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศโดยทั่ว ๆ ไป ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามาอ้างอิงไว้เป็นแนวทางการวิจัย ซึ่งจะขอนำมากล่าวดังต่อไปนี้

ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2537 : 198-200) จากรายงานการสัมมนาเรื่อง การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมกำลังคนในเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ตอนล่าง ผลการสัมมนาสรุปได้ว่า คุณสมบัติทั่ว ๆ ไปของแรงงานที่ต้องการ พบว่า ควรมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา มีความซื่อสัตย์สุจริต รักในงานที่ทำ มีวินัยในการทำงานและมีความรู้ความสามารถทางด้านภาษา เช่นภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษามลายู

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ สมเกียรติ พ่วงรอด และอ้อมใจ วงษ์มหา (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างรัฐกับเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดชายแดนภาคใต้ตอนล่างเพื่อรองรับการพัฒนาเขต การค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน สรุป ได้ว่า ควรเสริมสร้างแรงงานไทยให้มีนิสัยอุตสาหกรรม พัฒนาฝีมือแรงงานให้ทัดเทียมกับประเทศอื่นและเป็น ที่ยอมรับใน

ระดับสากล เช่น ภาษาอังกฤษ และทักษะอาชีพที่ต่างประเทศต้องการ สถาบันการศึกษาควรจัดหลักสูตรให้สอดคล้อง กับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดแหล่งฝึกประสบการณ์

สำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา (2547 : 8) ได้ทำการศึกษาจากผู้ว่างงานที่มาใช้บริการดูตำแหน่งงานว่าง จากการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา สำนักงานสาขาอำเภอหาดใหญ่ ผลการศึกษาด้าน ความสัมพันธ์พบว่า ความยาวนานของระยะเวลาการว่างงานขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการ คือ สาเหตุการว่างงานและ ลักษณะงานที่ต้องการทำ โดยสาเหตุการว่างงานขึ้นอยู่กับอิทธิพลของอายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษและประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนลักษณะงานที่ต้องการทำขึ้นอยู่กับอิทธิพล ของความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ความรู้ความสามารถด้านภาษาจีน และประสบการณ์ในการทำงาน

รุทร์ กล่อมชุ่ม (2535 : 22) ได้ศึกษาติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิคในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ผู้มีงานทำเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และ ภาษาอังกฤษเทคนิคที่สามารถมาประยุกต์ใช้งานได้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องตลอดจนงานวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น เป็นหลักฐานสนับสนุนว่าการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศในระดับอาชีวศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจโลก และเทคโนโลยีที่มีผลให้ประเทศไทยต้องเร่งรัดการพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง การจัดการศึกษาให้นักเรียน นักศึกษา มีความพร้อมด้านภาษาต่างประเทศ จึงเป็นภารกิจที่จำเป็นและเร่งด่วน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ เพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. การเก็บข้อมูลด้านสถิติพื้นฐาน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่มีอยู่ในรูปฐานข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ คือ

- 1.1 ข้อมูลสถานศึกษาที่จัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาทุกระดับและทุกสังกัดในภาคใต้
- 1.2 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การแบ่งกลุ่มสถานศึกษา
- 1.3 จำนวนสถานศึกษาในแต่ละกลุ่ม
- 1.4 จำนวนครู อาจารย์
- 1.5 จำนวนนักเรียนนักศึกษา
- 1.6 สาขาวิชาที่เปิดสอนในแต่ละสถานศึกษา
- 1.7 หลักสูตรการเรียนการสอนและรายวิชาภาษาต่างประเทศที่เปิดสอนในแต่ละสถานศึกษา

(หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2546)

2. นำข้อมูลทั้งหมดมากำหนดกรอบของกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาตัดสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนออกเนื่องจากอยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ คงเหลือเฉพาะสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ จำนวน 82 สถานศึกษา และพิจารณาตัดสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเฉพาะระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 13 สถานศึกษา คงเหลือสถานศึกษาจำนวน 69 สถานศึกษา นักเรียนนักศึกษา จำนวน 110,576 คน คือ

2.1 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 ประกอบด้วยจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 12 สถานศึกษา นักเรียนนักศึกษารวม 15,126 คน

2.2 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2 ประกอบด้วยจังหวัดสงขลา พัทลุง และสตูล มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 16 สถานศึกษา นักเรียนนักศึกษารวม 27,815 คน

2.3 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3 ประกอบด้วยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร และระนอง มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 13 สถานศึกษา นักเรียนนักศึกษารวม 19,485 คน

2.4 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 4 ประกอบด้วยจังหวัดนครศรีธรรมราช และตรัง มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 17 สถานศึกษา นักเรียนนักศึกษารวม 33,045 คน

2.5 สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 5 ประกอบด้วยจังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงา มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 11 สถานศึกษา นักเรียนนักศึกษารวม 15,105 คน

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยศึกษาจากข้อมูลพื้นฐานจากสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาในภาคใต้ พิจารณาคัดสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนออก เนื่องจากอยู่ในสังกัดสำนักงานปลัด

กระทรวงศึกษาธิการ และสถานศึกษาที่ไม่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) เพื่อให้ได้ผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง ได้แก่

3.1	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 ประกอบด้วย	
3.1.1	ผู้บริหาร (ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ)	จำนวน 1 คน
3.1.2	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ	จำนวน 3 คน
3.1.3	ผู้เรียน	จำนวน 7 คน
3.2	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2 ประกอบด้วย	
3.2.1	ผู้บริหาร (ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ)	จำนวน 1 คน
3.2.2	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ	จำนวน 3 คน
3.2.3	ผู้เรียน	จำนวน 7 คน
3.3	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3 ประกอบด้วย	
3.3.1	ผู้บริหาร (ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ)	จำนวน 1 คน
3.3.2	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ	จำนวน 3 คน
3.3.3	ผู้เรียน	จำนวน 7 คน
3.4	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 4 ประกอบด้วย	
3.4.1	ผู้บริหาร (ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ)	จำนวน 1 คน
3.4.2	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ	จำนวน 3 คน
3.4.3	ผู้เรียน	จำนวน 7 คน
3.5	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 5 ประกอบด้วย	
3.5.1	ผู้บริหาร (ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ)	จำนวน 1 คน
3.5.2	ผู้สอนภาษาต่างประเทศ	จำนวน 4 คน
3.5.3	ผู้เรียน	จำนวน 21 คน
	รวม	จำนวน 70 คน

4. วิธีสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยการสุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) เพื่อให้ได้ผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งประชากรตามโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้กลุ่มสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1-5 จำนวน 5 สถาบัน

ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลากในแต่ละกลุ่มสถานศึกษา ได้สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ จำนวน 5 สถานศึกษา

ขั้นที่ 3 สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้ผู้บริหารที่รับผิดชอบด้านการบริหารวิชาการ คือผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 5 คน

ขั้นที่ 4 สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลากในแต่ละสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษสถานศึกษาละ 3 คน และคัดเลือกแบบเจาะจงสำหรับผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศอื่นที่เปิดสอนในแต่ละสถานศึกษา ได้ผู้สอนวิชาภาษาจีนจำนวน 1 คน

ขั้นที่ 5 สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลากในแต่ละสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 35 คน ผู้เรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 7 คน และผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 7 คน

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานการอาชีวศึกษา

ลำดับ ที่	สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคใต้	ชื่อสถานศึกษา	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน			ผู้เรียน							รวม ทั้งสิ้น	หมายเหตุ
				อังกฤษ	จีน	ญี่ปุ่น	ปวช			ปวส			ปทส		
							อัง กฤษ	จีน	ญี่ ปุ่น	อัง กฤษ	จีน	ญี่ ปุ่น			
1	สอต 1	วิทยาลัยเทคนิคยะลา 0 7321 2470-1	1	3	-	-	2	-	-	3	-	-	2	11	
2	สอต 2	วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ 0 7421 2300	1	3	-	-	2	-	-	5	-	-	-	11	รับวันที่ 13 พย 46
3	สอต 3	วิทยาลัยเทคนิคชุมพร 0 7751 1234	1	3	-	-	4	-	-	3	-	-	-	11	
4	สอต 4	วิทยาลัยเทคนิคตรัง 0 7521 8606	1	3	-	-	2	-	-	3	-	-	2	11	รับวันที่ 11 พย 46
5	สอต 5	วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต 0 7621 4818	1	3	1	-	4	7	3	3	-	4	-	26	
รวม			5	15	1	-	14	7	3	17	-	4	4	70	

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ชุด สำหรับผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียน

6. วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 จัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลและแนะนำตัวเครือข่ายถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

6.2 ผู้วิจัยเดินทางไปพบเครือข่ายเพื่อชี้แจงวิธีการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบ

STRUCTURED INTERVIEWS

6.3 เครือข่ายนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลตามรายละเอียดการเก็บข้อมูลที่กำหนด

6.4 ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามตามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

7. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อจัดกระทำกับข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จึงดำเนินการวิเคราะห์เพื่อหาคำด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

SPSS/PC โดยดำเนินการดังนี้

7.1 ผู้บริหาร

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และการจัดลำดับความถี่ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย

แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ใช้ค่าร้อยละ และการจัดลำดับความถี่ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย

7.2 ผู้สอน

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และการจัดลำดับความถี่แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย

แบบสอบถามตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และการจัดลำดับความถี่ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย

7.3 ผู้เรียน

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และการจัดลำดับความถี่ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย

แบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และการจัดลำดับความถี่ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ เป็นการศึกษาข้อมูลตามสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน และความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและผู้เรียนภาษาต่างประเทศ โดยใช้แบบสอบถาม 3 ประเภท ผู้วิจัยได้ยึดวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ข้อมูลและมีลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แยกตามประเภทของแบบสอบถาม คือ

1. ผู้บริหาร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลของสถานศึกษา ได้แก่ ภาษาหลักที่ใช้ในการเรียนการสอน และระดับที่เปิดสอน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศในสถานศึกษา จำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศที่เปิดสอน จำแนกตามระดับการศึกษา สัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ ห้องเรียน แหล่งการเรียนรู้ในสถานที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ การสำรวจข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศ การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนภาษาต่างประเทศ การจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การปรับปรุงหลักสูตรและหรือเปลี่ยนแปลงรายวิชาที่เปิดสอน การสนับสนุนผู้สอนภาษาต่างประเทศ วิธีการรับอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และการประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศที่ควรเปิดสอนในสถานศึกษาและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับภาษาหลักที่ใช้ในการเรียนการสอน และระดับที่เปิดสอน จากสถานศึกษาที่มีทั้งหมด 69 สถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์การกำหนดขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือภาษาต่างประเทศที่ใช้สอนเป็นภาษาหลักในทุกระดับที่เปิดสอนคือภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 100.00 และเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้

รายการข้อมูล	จำนวนครู (คน)	จำนวนสถานศึกษา (โรง)
1. ชาวไทย	7	1
	9	2
	10	1
	11	1
2. ชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา	1	1
	2	2
	0	2
3. ชาวต่างประเทศที่ไม่เป็นเจ้าของภาษา	0	5

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ทุกสถานศึกษา มีผู้สอนเป็นชาวไทยคิดเป็นร้อยละ 100.00 ในจำนวนที่แตกต่างกันตั้งแต่ 7-11 คน มีเพียง 3 สถานศึกษาที่มีผู้สอนที่เป็นชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา และไม่มีชาวต่างประเทศที่ไม่เป็นเจ้าของภาษา

ตารางที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้สอนภาษาต่างประเทศต่าง ๆ ที่เปิดสอน

รายการข้อมูล	จำนวนครู		จำนวนสถานศึกษา (โรง)
	ชาวไทย (คน)	ชาวต่างประเทศ ที่เป็นเจ้าของภาษา (คน)	
1. ภาษาอังกฤษ	7	-	1
	9	-	2
	10	-	1
	11	2	1
2. ภาษาจีน	1	-	2
3. ภาษาญี่ปุ่น	-	1	1

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าผู้สอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้
ทุกระดับ มีจำนวนครูที่เป็นคนไทยมากกว่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นชาวไทย
เฉลี่ย 9.20 คน ต่อสถานศึกษา และมีเพียง 1 สถานศึกษาที่ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของ
ภาษา ผู้สอนวิชาภาษาจีนเป็นชาวไทย ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา

ตารางที่ 4 สัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ 1 ห้องเรียน (โดยเฉลี่ย)

รายการข้อมูล	จำนวนนักเรียน/ห้อง (คน)	จำนวนสถานศึกษา (โรง)
1. ภาษาอังกฤษ	30	1
	40	4
2. ภาษาจีน	40	1
3. ภาษาญี่ปุ่น	40	1

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่าสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ มีสัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียน
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวนนักเรียน 40 คน ต่อ 1 ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.00 จำนวนนักเรียน 30 คน
ต่อ 1 ห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.00 เฉลี่ยจำนวนนักเรียน 38.57 คน ต่อ 1 ห้องเรียน สำหรับภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น
จำนวนนักเรียน 40 คน ต่อ 1 ห้องเรียนเท่านั้น

ตารางที่ 5 แหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

แหล่งข้อมูล	จำนวน (แหล่งเรียนรู้)	จำนวนสถานศึกษา (โรง)
- ห้องสมุดของโรงเรียน	1	5
- ห้องสมุดของหมวดวิชาที่มีมุมหนังสือทางภาษา	2	1
- เครื่องคอมพิวเตอร์ (เครื่อง)	8	1
- เครื่องคอมพิวเตอร์ (เครื่อง)	20	2
- เครื่องคอมพิวเตอร์ (เครื่อง)	120	1
- เครื่องคอมพิวเตอร์ (เครื่อง)	200	1
- ห้องปฏิบัติการทางภาษา (ที่นั่ง)	40	3
- ห้องปฏิบัติการทางภาษา (ที่นั่ง)	80	1
- ห้องปฏิบัติการทางภาษา (ที่นั่ง)	120	1
- ศูนย์การเรียนรู้ภาษาด้วยตัวเอง	1	5

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าทุกสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ จัดให้มีห้องสมุดของสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 100.00 ห้องสมุดของหมวดวิชาที่มีมุมหนังสือทางภาษา คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีเครื่องคอมพิวเตอร์ เฉลี่ย 73.60 เครื่อง ห้องปฏิบัติการทางภาษาเฉลี่ย 64.00 ที่นั่ง และทุกสถานศึกษาจัดให้มีห้องศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตารางที่ 6 นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษา

นโยบาย	จำนวนสถานศึกษา (โรง)	ร้อยละ
ตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร	5	100.00
ตามความต้องการของนักเรียน	4	80.00
ตามความต้องการของผู้ปกครอง	2	40.00
ตามความต้องการของตลาดแรงงาน	3	60.00

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ทั้งหมดใช้นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร รองลงมาคือตามความต้องการของนักเรียน ตามความต้องการ

ของการตลาดแรงงาน และตามความต้องการของผู้ปกครอง ตามลำดับ และหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศโดยใช้แบบสอบถาม

ตารางที่ 7 โรงเรียน/สถาบันเคยพัฒนาศักยภาพผู้เรียนภาษาต่างประเทศและจัดสรรงบประมาณด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือไม่อย่างไร

ประเด็นการพัฒนาผู้เรียน และการจัดสรรงบประมาณ	จำนวนสถานศึกษา (โรง)	ร้อยละ
จัดทำศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง	5	100.00
จัดตั้งชมรมภาษาต่างประเทศ	4	80.00
จัดจ้างเจ้าของภาษาสอนเสริม	1	20.00
จัดโครงการ English camp	1	20.00
จัดทำโครงการเขตปลอดภาษาไทย	1	20.00

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้เคยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยการจัดสรรงบประมาณสร้างศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.00 จัดตั้งชมรมภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 80.00 จัดจ้างเจ้าของภาษาสอนเสริม จัดโครงการ English camp และจัดทำโครงการเขตปลอดภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 20.00 เท่ากัน

ตารางที่ 8 โรงเรียน/สถาบันได้มีการปรับปรุงและหรือเปลี่ยนแปลงรายวิชาที่เคยเปิดสอนในแต่ละระดับหรือไม่

	เปลี่ยนแปลง (ครั้ง/ปี)	จำนวนสถานศึกษา (โรง)	ร้อยละ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช)	1	1	20.00
	2	2	40.00
	0	2	40.00
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส)	1	1	20.00
	2	3	60.00
	0	1	20.00
ระดับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส)	0	3	100.00

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาในภาคใต้ได้ดำเนินการปรับปรุงและหรือเปลี่ยนแปลงรายวิชาที่เคยเปิดสอนในแต่ละระดับ คิดเป็นร้อยละ 80.00 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเปลี่ยนแปลงสูงสุด 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 40.00 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเปลี่ยนแปลงสูงสุด 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 60.00 ระดับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูงไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 9 โรงเรียน/สถาบันได้สนับสนุนผู้สอนภาษาต่างประเทศในด้านใดบ้าง

ประเด็นสนับสนุน	จำนวนสถานศึกษา (โรง)	จำนวนครั้ง/ปี	จำนวนคน/ปี
ฝึกอบรม	2	2	2
	2	5	5
	1	8	8
เข้าร่วมประชุมสัมมนา	1	1	1
	3	2	9
	1	5	7
การศึกษาต่อ	3	0	0
การทำผลงานวิชาการ	4	0	0
ดูงานต่างประเทศ	0	0	0
ดูงานในประเทศ	1	1	7

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่าสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ทุกสถานศึกษาได้สนับสนุนผู้สอนภาษาต่างประเทศในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการฝึกอบรม เฉลี่ย 4.40 ครั้ง/ปี เป็นจำนวนผู้ฝึกอบรม เฉลี่ย 4.40 คน/ปี ด้านการเข้าร่วมประชุมสัมมนา เฉลี่ย 2.40 ครั้ง/ปี เป็นจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา เฉลี่ย 7.00 คน/ปี ด้านการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 60.00 ด้านการทำผลงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 80.00 ด้านการดูงานในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 20.00 สำหรับการดูงานต่างประเทศไม่ได้รับการสนับสนุน

ตารางที่ 10 วิธีการรับอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษา

ประเด็นคำถาม	จำนวนสถานศึกษา (โรง)	ร้อยละ
สอบสัมภาษณ์	4	80.00
ประวัติส่วนตัว	4	80.00
สอบคัดเลือก	3	60.00
ผลการเรียน	2	40.00
ติดต่อศูนย์บริการทางภาษาของเอกชน	1	20.00
อาสาสมัคร	1	20.00

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่าวิธีการรับอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ลำดับแรกคือวิธีสอบสัมภาษณ์โดยคณะกรรมการที่สถานศึกษาแต่งตั้ง และดูจากประวัติส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 80.00 ลำดับที่สอง วิธีสอบคัดเลือก คิดเป็นร้อยละ 60.00 ลำดับที่สาม ดูผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ลำดับที่สี่ ติดต่อศูนย์บริการทางภาษาของเอกชนและอาสาสมัครคิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 11 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษา

ประเด็นปัญหา	จำนวนสถานศึกษา (โรง)	ร้อยละ
ผู้สอนมีภาระงานมาก	5	100.00
นักเรียนไม่กล้าแสดงออก	5	100.00
จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป	4	80.00
ปัญหานักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียน	4	80.00
ผู้สอนมีไม่เพียงพอ	3	60.00
ขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนการสอน- ภาษาต่างประเทศ	3	60.00
ผู้สอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา	2	40.00
งบประมาณมีไม่เพียงพอ	2	40.00

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้มี ปัญหาแรกคือ ผู้สอนมีภาระงานมากและนักเรียนไม่กล้าแสดงออก คิดเป็นร้อยละ 100.00 ปัญหาลำดับที่สอง คือจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป และปัญหานักเรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ลำดับที่สามคือ ผู้สอนมีไม่เพียงพอและขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 60.00 และลำดับสุดท้ายคือผู้สอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาและงบประมาณมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตารางที่ 12 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศที่ควรจัดให้มีการเรียนการสอนของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ	เหตุผล	จำนวน สถานศึกษา (โรง)	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	เป็นภาษาสากลสามารถใช้สืบค้นข้อมูลจาก เครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ และสามารถใช้ในการ ทำงานจริงได้	5	100.00
ภาษาจีน	ใช้สำหรับแหล่งท่องเที่ยว	1	20.00
ภาษาญี่ปุ่น	ใช้สำหรับการทำงานในบริษัท	1	20.00

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ควรจัดให้มีการเรียนการสอนสำหรับสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาในภาคใต้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 เพราะเป็นภาษาสากล สามารถใช้สืบค้นข้อมูลจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ และสามารถใช้ในการทำงานได้จริง ภาษาจีนคิดเป็นร้อยละ 20.00 เพราะสามารถใช้สำหรับแหล่งท่องเที่ยวภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 20.00 เพราะสามารถใช้สำหรับการทำงานในบริษัท

ตารางที่ 13 สรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ	จำนวน สถานศึกษา (โรง)	ร้อยละ
- จ้างชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษามาสอนโดยตรง และรัฐเป็น ผู้สนับสนุนงบประมาณ	4	80.00
- หลักสูตรควรเน้นให้ผู้เรียนใช้สื่อสารกันได้ในชีวิตประจำวัน	3	60.00
- กลุ่มนักเรียนไม่ควรเกิน 20 คน เพราะผู้สอนสามารถให้ผู้เรียน ฝึกปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง	2	40.00

3. ผู้เรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่เรียน คะแนนผลการเรียนสะสม ระดับคะแนนวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น) ในภาคการศึกษาที่แล้ว เชื้อชาติ สัญชาติ ภาษาที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน อาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่ปัจจุบัน เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น) ครั้งแรก เคยเข้าร่วมกิจกรรมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น) ที่จัดในประเทศไทย เคยเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2546 ผู้เรียนได้เรียนภาษาต่างประเทศกับผู้สอนที่เป็นชาวไทย ชาวต่างประเทศหรือชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ ความชอบวิชาภาษาต่างประเทศ ทักษะทางภาษาต่างประเทศ ความต้องการปรับปรุงทักษะทางภาษาต่างประเทศ ภาษาต่างประเทศที่เรียนอยู่มีความจำเป็นในชีวิตของท่านมากน้อยเพียงใด ท่านใช้ภาษาต่างประเทศในการทำกิจกรรมมากน้อยเพียงใด ท่านต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาต่างประเทศมากน้อยเพียงใด กิจกรรมที่ช่วยให้ท่านมีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้นมากน้อยเพียงใด แหล่งที่ท่านได้ค้นแบบการใช้ภาษาต่างประเทศ พฤติกรรมการเรียนภาษาต่างประเทศของท่าน ท่านมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศหรือไม่ ท่านมีโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือไม่ ท่านมีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยวหรือไม่ และความคิดเห็นของท่านว่าควรจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศภาษาอะไรมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียน ผลปรากฏดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น)

	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	16	45.70	0	0.00	1	14.30
หญิง	19	54.30	7	100.00	6	85.70
อายุ						
16 ปี	5	14.30	2	28.60	0	0.00
17 ปี	4	11.40	4	57.10	3	42.90
18 ปี	6	17.10	1	14.30	0	0.00

	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
19 ปี	9	25.70	0	0.00	1	14.30		
20 ปี	4	11.40	0	0.00	3	42.90		
21 ปี	2	5.70	0	0.00	0	0.00		
22 ปี	3	8.60	0	0.00	0	0.00		
23 ปี	1	2.90	0	0.00	0	0.00		
24 ปี	1	2.90	0	0.00	0	0.00		
กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น								
ปวช	14	40.00	7	100.00	3	42.90		
ปวส	17	48.60	0	0.00	4	57.10		
ปทส	4	11.40	0	0.00	0	0.00		
คะแนนผลการเรียนสะสม								
	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1.65	1	2.90	2.64	1	14.30	2.50	1	14.30
1.75	2	5.70	2.65	1	14.30	2.80	1	14.30
1.80	1	2.90	2.73	1	14.30	2.92	1	14.30
2.00	1	2.90	3.00	1	14.30	3.09	1	14.30
2.01	1	2.90	3.10	1	14.30	3.20	1	14.30
2.08	1	2.90	3.25	1	14.30	3.23	1	14.30
2.16	1	2.90	3.41	1	14.30	3.56	1	14.30
2.37	1	2.90						
2.39	1	2.90						
2.50	1	2.90						
2.53	1	2.90						
2.54	1	2.90						
2.56	1	2.90						
2.60	1	2.90						
2.68	1	2.90						
2.70	1	2.90						
2.75	1	2.90						
2.80	1	2.90						
2.83	1	2.90						

	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2.84	1	2.90				
3.00	1	2.90				
3.01	2	5.70				
3.10	1	2.90				
3.28	2	5.70				
3.36	1	2.90				
3.50	2	5.70				
3.58	1	2.90				
ระดับคะแนนในภาคการศึกษาที่แล้ว						
	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับคะแนน 1	3	8.60	-	-	-	-
ระดับคะแนน 2	13	37.10	-	-	-	-
ระดับคะแนน 3	11	31.40	-	-	-	-
ระดับคะแนน 4	8	22.90	-	-	-	-
เชื้อชาติ						
ไทย	35	100.00	7	100.00	7	100.00
สัญชาติ						
ไทย	35	100.00	7	100.00	7	100.00
ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน						
ภาษาไทย	35	100.00	7	100.00	7	100.00
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	4	11.40	0	0.00	0	0.00
อาชีพบิดาหรือผู้ปกครอง						
รับจ้าง	15	42.90	5	71.40	2	28.60
เกษตรกร	8	22.90	1	14.30	-	-
ค้าขาย	3	8.60	1	14.30	3	42.90
ธุรกิจ	3	8.60	-	-	1	14.30
รับราชการ	4	11.40	-	-	-	-
รัฐวิสาหกิจ	1	2.90	-	-	-	-
อื่น ๆ	1	2.90	-	-	1	14.30
อาชีพมารดาหรือผู้ปกครอง						
รับจ้าง	13	37.10	2	28.60	2	28.60

	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	9	25.70	-	-	-	-
ค้าขาย	6	17.10	-	-	4	57.10
ธุรกิจ	1	2.90	-	-	-	-
รับราชการ	3	8.60	-	-	-	-
อื่น ๆ	3	8.60	5	71.40	1	14.30
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง						
ต่ำกว่า 10,000	16	45.70	5	71.40	3	42.90
10,000-20,000	16	15.70	2	28.60	2	28.60
20,001-30,000	0	0.00	0	0.00	2	28.60
มากกว่า 30,000	3	8.60	0	0.00	0	0.00
ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียน						
ภาษาอังกฤษ	35	100.00	7	100.00	7	100.00
ภาษาจีน	0	0.00	7	100.00	4	57.10
ภาษาญี่ปุ่น	0	0.00	0	0.00	7	100.00
เริ่มเรียนเป็นครั้งแรก						
อนุบาล	12	34.30	0	0.00	0	0.00
ประถมศึกษา	23	65.70	0	0.00	0	0.00
มัธยมศึกษา	0	0.00	0	0.00	1	14.30
ปวช	0	0.00	7	100.00	3	42.80
ปวส	0	0.00	0	0.00	3	42.80
ร่วมกิจกรรมภาษาต่างประเทศที่จัดในประเทศไทย						
1. ไม่เคย	22	62.90	7	100.00	5	71.40
2. เคย	13	37.10	0	0.00	2	28.60
2.1 เข้าค่ายอบรม	8	61.50	0	0.00	0	0.00
- จำนวนครั้ง						
1 ครั้ง	6	75.00				
2 ครั้ง	2	25.00				
- ระยะเวลาประมาณ						
2 วัน	1	12.50	0	0.00	0	0.00
3 วัน	2	25.00	0	0.00	0	0.00
5 วัน	1	12.50	0	0.00	0	0.00

	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7 วัน	3	37.50	0	0.00	0	0.00
10 วัน	1	12.50	0	0.00	0	0.00
2.2 เรียนพิเศษ	9	69.20	0	0.00	2	28.60
- จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์						
1 ชั่วโมง	2	22.20	0	0.00	0	0.00
4 ชั่วโมง	3	33.30	0	0.00	2	28.60
5 ชั่วโมง	2	22.20	0	0.00	0	0.00
10 ชั่วโมง	2	22.20	0	0.00	0	0.00
- ระยะเวลาประมาณ (เดือน)						
1 เดือน	3	33.30	0	0.00	0	0.00
2 เดือน	1	11.10	0	0.00	0	0.00
3 เดือน	1	11.10	0	0.00	2	28.60
6 เดือน	1	11.10	0	0.00	0	0.00
12 เดือน	2	22.20	0	0.00	0	0.00
13 เดือน	1	11.10	0	0.00	0	0.00
2.3 อื่น ๆ						
- สอบแข่งขันภาษาอังกฤษ	1	7.70	0	0.00	0	0.00
ในปีการศึกษานี้ได้เรียนภาษา						
กับผู้สอนที่เป็น						
ชาวไทย	28	80.00	7	100.00	0	0.00
ชาวต่างประเทศ	0	0.00	0	0.00	7	100.00
ชาวไทยและชาวต่างประเทศ	7	20.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 23 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 45.70 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 54.30 อายุเฉลี่ย 18.91 ปี กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 40.00 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 48.60 ระดับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 11.40 คะแนนผลการเรียนสะสมโดยเฉลี่ย 2.64 ระดับคะแนนของวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่แล้วเฉลี่ย 2.68 ผู้เรียนทั้งหมดมีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย และใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยมีผู้ใช้สองภาษาคือภาษาไทยและภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 11.40 อาชีพบิดาหรือผู้ปกครองมากที่สุดคือ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 22.90 อาชีพมารดาหรือผู้ปกครองมากที่สุดคืออาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 37.10 รองลงมาคืออาชีพ

เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.70 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่ำกว่า 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 91.40 ผู้เรียนทั้งหมดกำลังเรียนภาษาอังกฤษ โดยเริ่มเรียนครั้งแรกในระดับอนุบาล คิดเป็นร้อยละ 34.30 ประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 65.70 ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษที่จัดในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 37.10 กิจกรรมที่เข้าร่วมมากที่สุดคือการเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 69.20 จำนวนชั่วโมงเรียนพิเศษเฉลี่ย 4.88 ชั่วโมงต่อคน ระยะเวลาเรียนพิเศษเฉลี่ย 5.66 เดือน รองลงมาคือเข้าค่ายอบรมภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 61.50 จำนวนครั้งเข้าค่ายอบรมเฉลี่ย 1.25 ครั้งต่อคน ระยะเวลาเข้าค่ายอบรมเฉลี่ย 5.50 วันต่อคน ทั้งหมดไม่เคยไป โครงการแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศ และร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษที่จัดในต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2546 ได้เรียนภาษาอังกฤษกับครูสอนที่เป็นชาวไทย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และครูสอนที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ผู้เรียนภาษาจีนเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 100.00 อายุเฉลี่ย 16.86 ปี ทั้งหมดกำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คะแนนผลการเรียนสะสมโดยเฉลี่ย 2.96 วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมจึงไม่มีระดับคะแนน ผู้เรียนทั้งหมดมีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย และใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน อาชีพบิดาหรือผู้ปกครองมากที่สุดคืออาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 71.40 อาชีพเกษตรกรและค้าขายคิดเป็นร้อยละ 14.30 เท่ากัน อาชีพมารดาหรือผู้ปกครองมากที่สุดคืออาชีพแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 71.40 รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 28.60 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่ำกว่า 10,000 บาทมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.40 รองลงมาคือ 10,000-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.60 ผู้เรียนทั้งหมดกำลังเรียนภาษาจีนและภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 100.00 เท่ากัน โดยเริ่มเรียนภาษาจีนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ผู้เรียนทั้งหมดไม่เคยร่วมกิจกรรมภาษาจีนที่จัดในประเทศไทย โครงการแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศ และร่วมกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2546 ได้เรียนภาษาจีนกับครูสอนที่เป็นชาวไทย คิดเป็นร้อยละ 100.00 ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 14.30 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85.70 อายุเฉลี่ย 18.57 ปี กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 42.90 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 57.10 คะแนนผลการเรียนสะสมโดยเฉลี่ย 3.04 วิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมจึงไม่มีระดับคะแนน ผู้เรียนทั้งหมดมีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย และใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน อาชีพบิดาหรือผู้ปกครองมากที่สุดคืออาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 42.90 รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 28.60 อาชีพมารดาหรือผู้ปกครองมากที่สุดคืออาชีพค้าขายคิดเป็นร้อยละ 57.10 รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 28.60 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.90 10,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.60 เท่ากัน ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนภาษาญี่ปุ่น และภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ภาษาจีนคิดเป็นร้อยละ 57.10 เริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นครั้งแรกในระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.30 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 42.80 เท่ากัน ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมภาษาญี่ปุ่นที่จัดในประเทศไทย คือเรียนพิเศษคิดเป็นร้อยละ 28.60 ทั้งหมดไม่เคยไป โครงการแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศ และร่วมกิจกรรมภาษาที่จัดในต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2546 ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นกับครูสอนที่เป็นชาวญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตารางที่ 24 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ

รายการข้อมูล	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ท่านชอบวิชาภาษาต่างประเทศ						
ที่เรียนมากน้อยเพียงใด						
ไม่เลย	1	2.90	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	3	8.60	0	0.00	0	0.00
น้อย	6	17.10	0	0.00	0	0.00
มาก	17	48.60	6	85.70	6	85.70
มากที่สุด	8	22.90	1	14.30	1	14.30
2. ท่านมีทักษะทางภาษามากน้อย						
เพียงใด						
2.1 การฟัง						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	2	5.70	1	14.30	2	28.60
น้อย	18	51.40	3	42.90	5	71.40
มาก	14	40.00	3	42.90	0	0.00
มากที่สุด	1	2.90	0	0.00	0	0.00
2.2 การพูด						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	2	5.70	1	14.30	2	28.60
น้อย	21	60.00	4	57.10	4	57.10
มาก	12	34.30	2	28.60	1	14.30
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00
2.3 การอ่าน						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	3	0.00
น้อยที่สุด	2	5.70	1	14.30	1	28.60
น้อย	10	28.60	2	28.60	3	57.10
มาก	23	65.70	4	57.10	0	14.30
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00

รายการข้อมูล	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
2.4 การเขียน						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	2	28.60
น้อยที่สุด	2	5.70	1	14.30	4	57.10
น้อย	14	40.00	3	42.90	1	14.30
มาก	19	54.30	3	42.90	0	0.00
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3. ท่านมีความต้องการปรับปรุงทักษะทางภาษามากน้อยเพียงใด						
3.1 การฟัง						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00	1	0.00	1	14.30
น้อย	4	11.40	2	28.60	0	0.00
มาก	15	42.90	5	71.40	3	42.90
มากที่สุด	16	45.70	0	0.00	3	42.90
3.2 การพูด						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00	0	0.00	1	14.30
น้อย	4	11.40	2	28.60	0	0.00
มาก	15	42.90	5	71.40	3	42.90
มากที่สุด	16	45.70	0	0.00	3	42.90
3.3 การอ่าน						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00	0	0.00	1	14.30
น้อย	9	25.70	3	42.90	0	0.00
มาก	12	34.30	4	57.10	2	28.60
มากที่สุด	14	40.00	0	0.00	4	57.10
3.4 การเขียน						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00	0	0.00	1	14.30
น้อย	7	20.00	2	28.60	0	0.00
มาก	15	42.90	5	71.40	2	28.60
มากที่สุด	13	37.10	0	0.00	4	57.10

รายการข้อมูล	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
4. ภาษาที่ท่านเรียนมีความจำเป็น						
ในชีวิตของท่านมากน้อยเพียงใด						
ไม่เลย	1	2.90	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	2	5.70	0	0.00	0	0.00
น้อย	5	14.30	0	0.00	1	14.30
มาก	12	34.30	3	42.90	6	85.70
มากที่สุด	15	42.90	4	57.10	0	0.00
5. ท่านใช้ภาษาในการทำกิจกรรม						
ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด						
5.1 การดูภาพยนตร์						
ไม่เลย	3	8.60	2	28.60	0	0.00
น้อยที่สุด	4	11.40	1	14.30	5	71.40
น้อย	14	40.00	2	28.60	1	14.30
มาก	12	34.30	1	14.30	1	14.30
มากที่สุด	2	5.70	1	14.30	0	0.00
5.2 การฟังเพลง						
ไม่เลย	1	2.90	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	2	5.70	2	28.60	1	14.30
น้อย	13	37.10	2	28.60	3	42.90
มาก	16	45.70	2	28.60	1	14.30
มากที่สุด	3	8.60	1	14.30	1	14.30
5.3 การสนทนา						
ไม่เลย	2	5.70	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	4	11.40	1	14.30	2	28.60
น้อย	21	60.00	3	42.90	3	42.90
มาก	6	17.10	2	28.60	1	14.30
มากที่สุด	2	5.70	1	14.30	0	0.00
5.4 การเรียน						
ไม่เลย	3	8.60	2	28.60	0	0.00
น้อยที่สุด	4	11.40	1	14.30	5	71.40
น้อย	14	40.00	2	28.60	1	14.30

รายการข้อมูล	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มาก	12	34.30	1	14.30	1	14.30
มากที่สุด	2	5.70	1	14.30	0	0.00
5.5 การทำงาน						
ไม่เลย	4	11.40	1	14.30	1	14.30
น้อยที่สุด	8	22.90	0	0.00	1	14.30
น้อย	9	25.70	1	14.30	3	42.90
มาก	9	25.70	3	42.90	1	14.30
มากที่สุด	5	14.30	2	28.60	0	0.00
5.6 อื่น ๆ						
5.6.1 ท่องเที่ยว						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
มาก	1	2.90	0	0.00	0	0.00
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00
5.6.2 สื่อสารทางอินเทอร์เน็ต						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
มาก	1	2.90	0	0.00	0	0.00
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00
6. ท่านต้องการทำงานในสถานที่ที่มี						
การใช้ภาษาต่างประเทศมากนัก						
น้อย						
ไม่เลย	1	2.90	1	14.30	0	0.00
น้อยที่สุด	3	8.60	0	0.00	0	0.00
น้อย	9	25.70	5	71.40	3	42.90
มาก	15	42.90	1	14.30	3	42.90
มากที่สุด	7	20.00	0	0.00	1	14.30
7. กิจกรรมต่าง ๆ ต่อไปนี้ช่วยทำให้						
ท่านมีทักษะในการใช้ภาษาได้ดี						
ขึ้นมากน้อยเพียงใด						

รายการข้อมูล	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
7.1 กิจกรรมในชั้นเรียน						
7.1.1 การทำแบบฝึกหัด						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	0	0.00	0	0.00	1	14.30
น้อย	11	31.40	1	14.30	3	42.90
มาก	21	60.00	5	71.40	2	28.60
มากที่สุด	3	8.60	1	14.30	1	14.30
7.1.2 การทำข้อสอบในชั้นเรียน						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	2	28.60
น้อยที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อย	13	37.10	0	0.00	2	28.60
มาก	18	51.40	5	71.40	2	28.60
มากที่สุด	4	11.40	2	28.60	1	14.30
7.1.3 การใช้สถานการณ์จำลอง						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	1	14.30
น้อยที่สุด	2	5.70	0	0.00	0	0.00
น้อย	11	31.40	4	57.10	1	14.30
มาก	18	51.40	2	28.60	3	42.90
มากที่สุด	4	11.40	1	14.30	2	28.60
7.1.4 การใช้บทบาทสมมติ						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	1	14.30
น้อยที่สุด	2	5.70	0	0.00	0	0.00
น้อย	12	34.30	3	42.90	1	14.30
มาก	17	48.60	4	57.10	3	42.90
มากที่สุด	4	11.40	0	0.00	2	28.60
7.1.5 การเล่นเกมปริศนาคำทาย						
ไม่เลย	2	5.70	0	0.00	1	14.30
น้อยที่สุด	1	2.90	0	0.00	1	14.30
น้อย	10	28.60	5	71.40	2	28.60
มาก	16	45.70	1	14.30	2	28.60
มากที่สุด	6	17.10	1	14.30	1	14.30

รายการข้อมูล	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
7.1.6 การทำกิจกรรมกลุ่ม						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	5	14.30	0	0.00	2	28.60
น้อย	8	22.90	3	42.90	1	14.30
มาก	20	57.10	2	28.60	3	42.90
มากที่สุด	2	5.70	2	28.60	1	14.30
7.2 กิจกรรมนอกชั้นเรียน						
7.2.1 กิจกรรมเข้าค่ายอบรม						
ไม่เลย	8	22.80	2	28.60	1	14.30
น้อยที่สุด	3	8.60	1	14.30	2	28.60
น้อย	10	28.60	2	28.60	0	0.00
มาก	9	25.70	0	0.00	2	28.60
มากที่สุด	5	14.30	2	28.60	2	28.60
7.2.2 การอ่านตำราเรียน						
ไม่เลย	1	2.90	0	0.00	1	14.30
น้อยที่สุด	2	5.70	1	14.30	2	28.60
น้อย	17	48.60	0	0.00	1	14.30
มาก	11	31.40	4	57.10	1	14.30
มากที่สุด	4	11.40	2	28.60	2	28.60
7.2.3 การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ						
ไม่เลย	2	5.70	1	14.30	1	14.30
น้อยที่สุด	3	8.60	1	14.30	2	28.60
น้อย	16	45.70	3	42.90	1	14.30
มาก	9	25.70	2	28.60	1	14.30
มากที่สุด	5	14.30	0	0.00	2	28.60
7.2.4 การฟังเพลง						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	1	2.90	0	0.00	1	14.30
น้อย	11	31.40	5	71.40	3	42.90
มาก	20	57.10	0	0.00	1	14.30

รายการข้อมูล	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มากที่สุด	3	8.60	2	28.60	2	28.60
7.2.5 การดูภาพยนตร์						
ไม่เลย	1	2.90	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	1	2.90	0	0.00	2	28.60
น้อย	15	42.90	4	57.10	2	28.60
มาก	15	42.90	1	14.30	3	42.90
มากที่สุด	3	8.60	2	28.60	0	0.00
7.2.6 การฟังรายการวิทยุ						
ไม่เลย	3	8.60	0	0.00	2	28.60
น้อยที่สุด	2	5.70	2	28.60	1	14.30
น้อย	17	48.60	3	42.90	1	14.30
มาก	11	31.40	2	28.60	2	28.60
มากที่สุด	2	5.70	0	0.00	1	14.30
7.2.7 การดูรายการโทรทัศน์						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	1	14.30
น้อยที่สุด	3	8.60	2	28.60	1	14.30
น้อย	9	25.70	3	42.90	1	14.30
มาก	20	57.10	1	14.30	3	42.90
มากที่สุด	3	8.60	1	14.30	1	14.30
7.2.8 การใช้คอมพิวเตอร์/ อินเทอร์เน็ต						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	2	28.60
น้อยที่สุด	0	0.00	2	28.60	1	14.30
น้อย	9	25.70	1	14.30	1	14.30
มาก	16	45.70	3	42.90	2	28.60
มากที่สุด	10	28.60	1	14.30	1	14.3
7.2.9 การสนทนากับชาวต่าง ต่างประเทศ						
ไม่เลย	3	8.60	0	0.00	1	14.30
น้อยที่สุด	8	22.90	1	14.30	0	0.00
น้อย	9	25.70	4	57.10	1	14.30
มาก	4	11.40	1	14.30	3	42.90

รายการข้อมูล	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มากที่สุด	11	31.40	1	14.30	2	28.60
8. แหล่งที่ท่านได้ค้นแบบการใช้						
ภาษาต่างประเทศ						
8.1 จากครูชาวไทย						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	2	28.60
น้อยที่สุด	1	2.90	0	0.00	1	14.30
น้อย	4	11.40	0	0.00	3	42.90
มาก	15	42.90	4	57.10	1	14.30
มากที่สุด	15	42.90	3	42.90	0	0.00
8.2 จากครูชาวต่างประเทศ						
ไม่เลย	8	22.90	5	71.40	0	0.00
น้อยที่สุด	11	31.40	0	0.00	0	0.00
น้อย	13	37.10	2	28.60	1	14.30
มาก	2	5.70	0	0.00	5	71.40
มากที่สุด	1	2.90	0	0.00	1	14.3
8.3 จากกิจกรรมภาษาที่โรงเรียน						
ไม่เลย	0	0.00	4	57.10	1	14.60
น้อยที่สุด	3	8.60	1	14.30	0	0.00
น้อย	18	51.40	1	14.30	4	57.10
มาก	12	34.30	1	14.30	2	28.60
มากที่สุด	2	5.70	0	0.00	0	0.00
8.4 จากวิทยุ						
ไม่เลย	3	8.60	4	57.10	3	42.90
น้อยที่สุด	5	14.30	0	0.00	1	14.30
น้อย	22	62.90	3	42.90	3	42.90
มาก	4	11.40	0	0.00	0	0.00
มากที่สุด	1	2.90	0	0.00	0	0.00
8.5 จากโทรทัศน์						
ไม่เลย	1	2.90	3	42.90	1	14.30
น้อยที่สุด	4	11.40	1	14.30	2	28.60
น้อย	13	37.10	2	28.60	3	42.90
มาก	16	45.70	1	14.30	0	0.00

รายการข้อมูล	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
มากที่สุด	1	2.90	0	0.00	1	14.30
8.6 จากภาพยนตร์						
ไม่เลย	1	2.90	3	42.90	2	28.60
น้อยที่สุด	1	2.90	0	0.00	1	14.30
น้อย	17	48.60	3	42.90	3	42.90
มาก	14	40.00	0	0.00	0	0.00
มากที่สุด	2	5.70	1	14.30	1	14.30
8.7 จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์						
ไม่เลย	0	0.00	2	28.60	3	42.90
น้อยที่สุด	2	5.70	2	28.60	1	14.30
น้อย	8	22.90	3	42.90	2	28.60
มาก	13	37.10	0	0.00	1	14.30
มากที่สุด	12	34.30	0	0.00	0	0.00
9. พฤติกรรมการเรียนภาษาของท่าน						
9.1 เข้าเรียนสม่ำเสมอ						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	1	14.30
น้อยที่สุด	1	2.90	0	0.00	0	0.00
น้อย	5	14.30	0	0.00	1	14.30
มาก	16	45.70	5	71.40	2	28.60
มากที่สุด	13	37.10	2	28.60	1	14.30
9.2 ทบทวนก่อน/หลังเรียน						
ไม่เลย	1	2.90	0	0.0	1	14.3
น้อยที่สุด	1	2.90	1	14.3	0	0.0
น้อย	23	65.70	5	71.4	5	71.4
มาก	10	28.60	1	14.3	1	14.3
มากที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00
9.3 ส่งงาน/ส่งการบ้านตรงเวลา						
ไม่เลย	0	0.00	0	0.00	1	14.30
น้อยที่สุด	1	2.90	0	0.00	1	14.30
น้อย	7	20.00	0	0.00	3	42.90
มาก	22	62.90	6	0.00	2	28.60
มากที่สุด	5	14.30	1	14.30	0	0.00

รายการข้อมูล	ผู้เรียนภาษาอังกฤษ		ผู้เรียนภาษาจีน		ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
9.4 คำนวณเพิ่มเติมจากห้องสมุด						
ไม่เลย	1	2.90	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	4	11.40	0	0.00	0	0.00
น้อย	21	60.00	7	100.00	7	100.00
มาก	8	22.90	0	0.00	0	0.00
มากที่สุด	1	2.90	0	0.00	0	0.00
9.5 คำนวณเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต						
ไม่เลย	1	2.90	1	14.30	0	0.00
น้อยที่สุด	2	5.70	2	28.60	1	14.3
น้อย	9	25.70	4	57.10	5	71.4
มาก	14	40.00	0	0.00	1	14.3
มากที่สุด	9	25.70	0	0.00	0	0.00
9.6 คำนวณเพิ่มเติมจากสื่ออื่น ๆ						
ไม่เลย	1	2.90	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	3	8.60	4	57.10	1	14.30
น้อย	12	34.30	2	28.60	4	57.10
มาก	16	45.70	1	14.30	2	28.60
มากที่สุด	3	8.60	0	0.00	0	0.00
9.7 ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน						
ไม่เลย	1	2.90	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	3	8.60	0	0.00	1	14.30
น้อย	15	42.90	0	0.00	4	57.10
มาก	16	45.70	6	85.70	2	28.60
มากที่สุด	0	0.00	1	14.30	0	0.00
9.8 ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน						
ไม่เลย	2	5.70	0	0.00	0	0.00
น้อยที่สุด	4	11.40	0	0.00	1	14.30
น้อย	11	31.40	3	42.90	3	42.90
มาก	17	48.60	2	28.60	3	42.90
มากที่สุด	1	2.90	2	28.60	0	0.00

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ มีความชอบวิชาภาษาต่างประเทศที่เรียนในระดับมาก ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษมีทักษะการอ่านในระดับมาก รองลงมาคือ ทักษะการเขียน ทักษะการพูด และทักษะการฟัง ผู้เรียนวิชาภาษาจีน มีทักษะการอ่านในระดับมาก รองลงมาคือ ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง และทักษะการพูด ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น มีทักษะการพูดในระดับมาก รองลงมาคือ ทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษต้องการปรับปรุงทักษะการฟัง และทักษะการพูดในระดับมาก รองลงมาคือ ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน ผู้เรียนวิชาภาษาจีนต้องการปรับปรุงทักษะการฟังในระดับมาก รองลงมาคือ ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น ต้องการปรับปรุง ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในระดับมาก รองลงมาคือ ทักษะการฟังและทักษะการพูด ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ และภาษาจีน เห็นว่าภาษาที่เรียนมีความจำเป็นในชีวิตประจำวันในระดับมากที่สุด ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นมีความเห็นว่าภาษาที่เรียนมีความจำเป็นในชีวิตประจำวันในระดับมาก ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษใช้ภาษาอังกฤษทำกิจกรรมการฟัง เพลงในระดับมาก รองลงมาคือ การดูภาพยนตร์ การเรียน การทำงาน การสนทนา การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตและการท่องเที่ยว ผู้เรียนวิชาภาษาจีนใช้ภาษาจีนทำกิจกรรม การทำงานในระดับมาก รองลงมาคือ การสนทนา การฟังเพลง การดูภาพยนตร์และการเรียน ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น ใช้ภาษาญี่ปุ่นทำกิจกรรม การฟังเพลงในระดับมาก รองลงมาคือ การสนทนา การเรียน การดูภาพยนตร์และการทำงาน ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ ภาษาอังกฤษในระดับมาก ผู้เรียนวิชาภาษาจีนต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาจีนในระดับน้อย ผู้เรียนวิชา ภาษาญี่ปุ่นต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่ากิจกรรมในชั้น เรียน

ที่ทำให้ทักษะทางภาษาอังกฤษดีขึ้นในระดับมาก ตามลำดับคือ การทำแบบฝึกหัด การทำข้อสอบในชั้นเรียน การใช้ สถานการณ์จำลอง การเล่นเกมปริศนาคำทาย การใช้บทบาทสมมติ และการทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนวิชาภาษาจีนเห็นว่ากิจกรรมในชั้นเรียนที่ทำให้ทักษะทางภาษาจีนดีขึ้นในระดับมาก ตามลำดับคือ การทำข้อสอบในชั้นเรียน การทำ แบบฝึกหัด การทำกิจกรรมกลุ่ม การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้บทบาทสมมติ และการเล่นเกมปริศนาคำทาย ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเห็นว่ากิจกรรมในชั้นเรียนที่ทำให้ทักษะทางภาษาญี่ปุ่นดีขึ้นในระดับมาก ตามลำดับคือ การใช้ บทบาทสมมติ การใช้สถานการณ์จำลอง การทำแบบฝึกหัด การทำกิจกรรมกลุ่ม การเล่นเกมปริศนาคำทาย และการทำ ข้อสอบในชั้นเรียน ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่ากิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ทำให้ทักษะทางภาษาอังกฤษดีขึ้นในระดับ มาก ตามลำดับคือ การใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต การฟังเพลง การดูรายการโทรทัศน์ การดูภาพยนตร์ การอ่านตำรา เรียน การสนทนากับชาวต่างประเทศ การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ การฟังรายการวิทยุ และกิจกรรม เข้าค่ายอบรม ผู้เรียนวิชาภาษาจีนเห็นว่ากิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ทำให้ทักษะทางภาษาจีนดีขึ้นในระดับมากตามลำดับ คือ การอ่านตำราเรียน การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต การสนทนากับชาวต่างประเทศ การดูรายการ โทรทัศน์ การฟังรายการวิทยุ การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ และกิจกรรมเข้าค่ายอบรม ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเห็นว่ากิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ทำให้ทักษะทางภาษาญี่ปุ่นดีขึ้นในระดับมากตามลำดับคือ การ สนทนากับชาวต่างประเทศ การฟังเพลง ดูรายการโทรทัศน์ กิจกรรมเข้าค่ายอบรม การอ่านหนังสือพิมพ์/วารสาร ต่างประเทศ การอ่านตำราเรียน การดูภาพยนตร์ การฟังรายการวิทยุ และการใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ผู้เรียน วิชาภาษาอังกฤษเห็นว่าแหล่งต้นแบบการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมากเรียงตามลำดับคือ คือ จากครูชาวไทย

จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จากภาพยนตร์ จากกิจกรรมภาษาที่โรงเรียน จากโทรทัศน์ จากวิทยุ และจากครูชาวต่างประเทศ ผู้เรียนวิชาภาษาจีนเห็นว่าแหล่งต้นแบบการใช้ภาษาจีนในระดับมากเรียงตามลำดับคือ จากครูชาวไทย

83

จากภาพยนตร์ จากโทรทัศน์ จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จากกิจกรรมภาษาที่โรงเรียน จากวิทยุ และจากครูชาวต่างประเทศ ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเห็นว่าแหล่งต้นแบบการใช้ภาษาญี่ปุ่นในระดับมากเรียงตามลำดับคือ จากครูชาวต่างประเทศ จากกิจกรรมภาษาที่โรงเรียน จากโทรทัศน์ จากภาพยนตร์ จากครูชาวไทย จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และจากวิทยุ พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมากเรียงตามลำดับคือ เข้าเรียนสม่ำเสมอ ส่งงาน/

ส่งการบ้านตรงเวลา คำนคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต คำนคว้าเพิ่มเติมจากสื่ออื่น ๆ ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน ทบทวนก่อน/หลังเรียน และคำนคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนวิชาภาษาจีนในระดับมากเรียงตามลำดับคือ เข้าเรียนสม่ำเสมอ ส่งงาน/ส่งการบ้านตรงเวลา ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน ทบทวนก่อน/หลังเรียน คำนคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด คำนคว้าเพิ่มเติมจากสื่ออื่น ๆ และคำนคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นในระดับมากเรียงตามลำดับคือ เข้าเรียนสม่ำเสมอ ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน คำนคว้าเพิ่มเติมจากสื่ออื่น ๆ คำนคว้าเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ส่งงาน/ส่งการบ้านตรงเวลา ทบทวนก่อน/หลังเรียน และคำนคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด

ตารางที่ 25 ข้อมูลปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อมูลปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. จากวิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู		
1.1 อาจารย์สอนโดยแปลคำศัพท์บางคำเป็นคำแปลลงทำให้ความหมายไม่ถูกต้องทำให้ไม่เข้าใจและมีปัญหาในการนำไปใช้ในชีวิตจริง	6	17.10
1.2 ควรมีการสนทนา/สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษร่วมกับภาษาไทยจะทำให้เข้าใจง่าย	3	8.60
2. จากบุคลิกภาพของครู		
2.1 อาจารย์ผู้สอนควรมีพื้นฐานภาษาอังกฤษดีและมีความรู้ที่ทันสมัย	2	5.70
2.2 อาจารย์ผู้สอนควรมีอารมณ์ดีไม่ดุ	1	2.90
3. จากพฤติกรรมการสอนของครู		
3.1 อาจารย์ไม่ค่อยให้ทำกิจกรรม	2	5.70
3.2 ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ตั้งใจเรียนทำให้คนตั้งใจเรียนเสียสมาธิในการเรียน	2	5.70
4. จากบรรยากาศในชั้นเรียน		

4.1 อากาศร้อน	3	8.60
4.2 ห้องเรียนสกปรก จัดห้องไม่เป็นระเบียบ	2	5.70

84

ข้อมูลปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
5. จากช่วงเวลาในการฝึกทักษะ		
5.1 เวลาในการฝึกน้อยและไม่ต่อเนื่อง	8	22.90
6. จากการจับตามเรียนตามตารางสอน		
6.1 จัดตามเรียนตอนเที่ยงหรือบ่าย อากาศร้อนไม่เหมาะต่อการเรียนภาษา	4	11.40
6.2 จับตามเรียนแยก ไม่ต่อเนื่องเป็นอุปสรรคในการฝึก		
7. จากสื่อการเรียนการสอน		
7.1 สื่อการเรียน/การสอนมีน้อยไม่พอบริการผู้เรียน	5	14.30
7.2 สื่อการเรียน/การสอนไม่ทันสมัย ควรนำสื่อที่ผู้เรียนสนใจมาใช้	3	8.60
8. จากหนังสือ/ตำราประกอบการเรียน		
8.1 หนังสือมีน้อยและไม่หลากหลาย	3	8.60
9. จากแหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน		
9.1 แหล่งการเรียนรู้นอกสถานที่น้อย	4	11.4
9.2 ข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียนไม่ตรงตามความต้องการ	2	5.70

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่าผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้มีปัญหาจากช่วงเวลาในการฝึกทักษะน้อยและไม่ต่อเนื่องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.90 รองลงมาคืออาจารย์สอนโดยแปลคำศัพท์บางคำที่เป็นคำแสลงทำให้ความหมายไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่เข้าใจและมีปัญหาในการนำไปใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 26 ข้อมูลปัญหาในการเรียนวิชาภาษาจีน

ข้อมูลปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. จากวิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู		
- อาจารย์ผู้สอนควรมีวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ทำให้น่าสนใจ		
ในเนื้อหาวิชา เช่น เล่นเกมส์ภาษาจีน	1	14.30
2. จากบุคลิกภาพของครู		

- อาจารย์สอนเร็วฟังอาจารย์พูดไม่รู้เรื่อง	2	28.60
3. จากบรรยากาศในชั้นเรียน		
- อากาศร้อนไม่มีสมาธิในการเรียน	1	14.30

85

ข้อมูลปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
4. จากการจับตามเรียนตามตารางสอน		
- มีคาบเรียนติดต่อกันเกินไป	1	14.30
5. จากหนังสือ/ตำราประกอบการเรียน		
- เอกสาร/ตำราภาษาจีนไม่พร้อม	1	14.30

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่าผู้เรียนวิชาภาษาจีนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ มีปัญหาจากบุคลิกภาพของครู คืออาจารย์สอนเร็วฟังอาจารย์พูดไม่รู้เรื่องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.60

ตารางที่ 27 ข้อมูลปัญหาในการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ข้อมูลปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. จากวิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู		
- อาจารย์ชาวญี่ปุ่นพูดภาษาอังกฤษและภาษาไทยไม่ได้ ทำให้การสื่อสารไม่เข้าใจ	4	57.10
2. จากบุคลิกภาพของครู		
- ฟังอาจารย์สอนไม่ค่อยรู้เรื่อง	1	14.30
3. จากการจับตามเรียนตามตารางสอน		
- ตารางสอนไม่เหมาะสมเพราะจัดตอนพักเที่ยง	1	14.30
4. จากสื่อการเรียนการสอน		
- สื่อการเรียนน้อย	1	14.30
- ไม่สามารถศึกษาด้วยตัวเองจากสื่อ เนื่องจากอ่านภาษาญี่ปุ่น ไม่ค่อยออก	1	14.30

จากตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่าผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ มีปัญหาจากวิธีสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู คืออาจารย์ชาวญี่ปุ่นพูดภาษาอังกฤษและภาษาไทยไม่ได้ ทำให้การสื่อสารไม่เข้าใจในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.10

ตารางที่ 28 ข้อมูลโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการร่วมกิจกรรมของชุมชน

รายการข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ		
ไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษร่วมกิจกรรมชุมชน	30	85.70
มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการร่วมกิจกรรมชุมชน	5	14.30
- เทศกาลสงกรานต์	1	20.00
- เทศกาลปีใหม่สากล	3	60.00
- เทศกาลหรือกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ	1	20.00
ผู้เรียนวิชาภาษาจีน		
ไม่มีโอกาสใช้ภาษาจีนในการร่วมกิจกรรมชุมชน	7	100.00
ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น		
ไม่มีโอกาสใช้ภาษาญี่ปุ่นในการร่วมกิจกรรมชุมชน	7	100.00

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่าผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการร่วมกิจกรรมของชุมชนคิดเป็นร้อยละ 14.30 คือเทศกาลปีใหม่สากล เทศกาลสงกรานต์และเทศกาลหรือกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ ผู้เรียนภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นไม่มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน

ตารางที่ 29 ข้อมูลโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว

รายการข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ		
ไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศตามแหล่ง- ท่องเที่ยว	23	65.70
มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศตามแหล่ง ท่องเที่ยว	12	34.30
- เป็นมัคคุเทศก์	2	16.70
- จำหน่ายอาหาร	4	33.30
- ทักทาย บอกเส้นทางนักท่องเที่ยวไปสถานที่ท่องเที่ยวและ ร้านค้า	6	50.00
ผู้เรียนวิชาภาษาจีน		
ไม่มีโอกาสใช้ภาษาจีนกับชาวต่างประเทศตามแหล่งท่องเที่ยว	3	42.90

รายการข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
มีโอกาสนำภาษาจีนกับชาวต่างประเทศตามแหล่งท่องเที่ยว	4	57.10
- เป็นมัคคุเทศก์	2	50.00
- ขายของที่ระลึก	1	25.00
- ขายอาหาร	1	25.00
ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น		
ไม่มีโอกาสนำภาษาญี่ปุ่นกับชาวต่างประเทศตามแหล่ง-		
ท่องเที่ยว	2	28.60
มีโอกาสนำภาษาญี่ปุ่นกับชาวต่างประเทศตามแหล่งท่องเที่ยว	5	71.40
- เป็นมัคคุเทศก์	2	40.00
- ขายอาหาร	2	40.00
- ฝึกงานในสถานประกอบการ	1	20.00

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่าผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ มีโอกาสนำภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 34.30 มากที่สุดคือการทักทาย บอกเส้นทางนักท่องเที่ยวไปสถานที่ท่องเที่ยว และร้านค้า คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือจำหน่ายอาหารคิดเป็น ร้อยละ 33.30 ผู้เรียนวิชาภาษาจีนมีโอกาสนำภาษาจีนกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 57.10 มากที่สุดคือเป็นมัคคุเทศก์คิดเป็นร้อยละ 50.00 ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น มีโอกาสนำภาษาญี่ปุ่นกับชาวต่างประเทศตาม สถานที่ท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 71.40 มากที่สุดคือเป็นมัคคุเทศก์และจำหน่ายอาหาร คิดเป็นร้อยละ 40.00 เท่ากัน

ตารางที่ 30 ข้อมูลความคิดเห็นสถานศึกษาควรจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอะไรมากที่สุด

รายการข้อมูลความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ	เหตุผล
1. ภาษาอังกฤษ	27	55.10	- เป็นภาษาสากลสามารถใช้ได้ทั่วโลก โดยเฉพาะเพื่อ บริการนักท่องเที่ยว ติดต่อธุรกิจ และการสืบค้นข้อมูล จากอินเทอร์เน็ต
2. ภาษาญี่ปุ่น	16	32.70	- ใช้เพื่อบริการนักท่องเที่ยวและประกอบอาชีพอื่น ที่เกี่ยวข้องกับชาวญี่ปุ่น เพราะชาวญี่ปุ่นไม่ใช้ภาษาอื่น
3. ภาษาจีน	13	26.50	- จีนเป็นประเทศใหญ่ ปัจจุบันนักท่องเที่ยวชาวจีน มีมากขึ้น
4. ภาษาเยอรมัน	3	6.10	- ใช้เพื่อศึกษาต่อทางวิศวกรรม และบริการนักท่องเที่ยว
5. ภาษาเกาหลี	2	4.10	- ใช้บริการนักท่องเที่ยว
6. ภาษาฝรั่งเศส	2	4.10	- ใช้บริการนักท่องเที่ยว

จากตารางที่ 30 จะเห็นได้ว่าผู้เรียนของสถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ต้องการให้
สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด คือภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 55.10 เพราะเป็น
ภาษาสากลสามารถใช้ได้ทั่วโลก โดยเฉพาะเพื่อบริการนักท่องเที่ยว ติดต่อธุรกิจ และการสืบค้นข้อมูลทาง
อินเทอร์เน็ต รองลงมาคือภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 32.70 เพราะสามารถใช้บริการการท่องเที่ยวและประกอบอาชีพ
อื่นที่เกี่ยวข้องกับชาวญี่ปุ่น เพราะชาวญี่ปุ่นไม่ใช่ภาษาอื่น ภาษาจีนคิดเป็นร้อยละ 26.50 เพราะจีนเป็นประเทศใหญ่
ปัจจุบันนักท่องเที่ยวชาวจีน
มีมากขึ้น

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

ในบทนี้เป็นการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอรายละเอียดตามลำดับดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.1 เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้
- 1.2 เพื่อศึกษาความต้องการและระดับการใช้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนนักศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้

2. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 การเก็บข้อมูลด้านสถิติพื้นฐาน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลสถานศึกษาที่จัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาทุกระดับ และทุกสังกัดในภาคใต้ จำนวนครู-อาจารย์ จำนวนนักเรียนนักศึกษา สาขาวิชาที่เปิดสอนในแต่ละสถานศึกษา ที่มีอยู่ในฐานข้อมูล และเอกสารต่าง ๆ

2.2 นำข้อมูลทั้งหมดมากำหนดกรอบของกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาคัดสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนและสถานศึกษาที่สอนเฉพาะระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และคัดเลือกโดยการสุ่มหลายขั้นตอนเพื่อให้ได้ผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง

2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร (ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ) จำนวน 5 คน ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 15 คน ผู้สอนวิชาภาษาจีน จำนวน 1 คน ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 35 คน ผู้เรียนวิชาภาษาจีน จำนวน 7 คน ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 70 คน จากสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1-5

2.4 วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล ในการดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

2.4.1 แต่งตั้งตัวแทนในแต่ละสถาบันเป็นเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือในการทำวิจัย

2.4.2 จัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลและแนะนำตัวเครือข่ายถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.4.3 ผู้วิจัยเดินทางไปพบเครือข่ายเพื่อชี้แจงวิธีการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบ STRUCTURED INTERVIEWS

2.4.4 เครือข่ายนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลตามรายละเอียดการเก็บข้อมูลที่กำหนด

2.4.5 ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามตามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อจัดกระทำกับข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จึงดำเนินการวิเคราะห์เพื่อหาค่าด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC โดยดำเนินการดังนี้

3.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร ผู้สอนและผู้เรียน ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละและการจัดลำดับความถี่ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย

3.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สภาพการจัดการเรียนการสอน และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และจัดลำดับความถี่ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย

3.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหาร ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้สอน และปัญหาในการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศที่ควรจัดให้มีการเรียนการสอนของผู้เรียน วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและข้อเสนอแนะ

4. ผลการวิจัยโดยสรุป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนและการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ปรากฏผลดังนี้

4.1 ผู้บริหาร

ผลการศึกษาพบว่า ภาษาต่างประเทศภาษาหลักที่ใช้ในการสอนคือภาษาอังกฤษ มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือกโดยไม่มีหน่วยกิตในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 5 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นชาวไทยทั้งหมด และเป็นวิชาที่เปิดสอนทุกระดับชั้น จำนวนผู้เรียนทุกภาษา โดยเฉลี่ย 38.57 คนต่อห้องเรียน สถานศึกษาส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยจัดให้มีห้องสมุดทุกสถานศึกษา ห้องปฏิบัติการทางภาษาในจำนวนที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ 40-120 ที่นั่ง โดยเฉลี่ย 64.00 ที่นั่ง เครื่องคอมพิวเตอร์ในจำนวนที่แตกต่างกัน 8-200 เครื่อง โดยเฉลี่ย 73.60 เครื่อง และทุกสถานศึกษามีศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ทุกสถานศึกษาใช้นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร ทุกสถานศึกษาได้สนับสนุนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยการจัดงบประมาณสนับสนุนปรับปรุงหลักสูตรหรือเปลี่ยนแปลงรายวิชาให้สอดคล้องกับวิชาชีพของผู้เรียน สนับสนุนผู้สอนด้วยการฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมสัมมนาภายในประเทศ สำหรับการรับอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศจะใช้วิธีการสอบสัมภาษณ์และดูประวัติส่วนตัว ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศคือผู้สอนมีภาระงานมาก และนักเรียนไม่กล้าแสดงออก รองลงมาคือนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศที่ควรจัดให้มีการเรียนการสอนในสถานศึกษาคือภาษาอังกฤษ สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรจ้างชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษามาสอนโดยตรง และรัฐเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณปรับปรุงหลักสูตรโดยเน้นให้ผู้เรียนใช้สื่อสารกันได้ในชีวิตประจำวัน

4.2 ผู้สอน ผลการศึกษาพบว่า

4.2.1 ผู้สอนภาษาอังกฤษ เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 46.33 ปี ประสบการณ์เฉลี่ย 23.20 ปี คุณวุฒิการศึกษา

มากที่สุดคือปริญญาตรี/เทียบเท่า รองลงมาเป็นปริญญาโท/หรือเทียบเท่า ทั้งหมดสำเร็จการศึกษาจากประเทศไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 66.70 สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

91

คิดเป็นร้อยละ 93.30 เนื้อหาทักษะที่ถนัดในการสอนคือการอ่าน รองลงมาก็คือการออกเสียงและการพูด ทักษะที่ใช้ในการสอนมากที่สุดคือการพูด รองลงมาก็คือการอ่าน การฟังและการเขียน ทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ผู้สอนภาษาอังกฤษเคยอยู่ในประเทศออสเตรเลียโดยไปฝึกอบรม

และดูงานมากที่สุด ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาผู้สอนภาษาอังกฤษมีการเพิ่มพูนความรู้ โดยการอบรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.86 ครั้งสุดท้ายที่อบรมในปี พ.ศ. 2546 คิดเป็นร้อยละ 61.54 ภาระงานสอนต่อภาคเรียนเฉลี่ย 3.67 รายวิชาจำนวนชั่วโมงเฉลี่ย 28.87 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้อง 39.53 คน ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจะได้รับมอบหมายภาระงานที่นอกเหนือจากการสอนร้อยละ 93.30 เป็นภาระงานในฝ่ายวิชาการร้อยละ 50.00 ภาระงานรวมโดยเฉลี่ย 38.33 ชั่วโมง/สัปดาห์ ผู้สอนภาษาอังกฤษผลิตผลงานทางวิชาการเพียงร้อยละ 33.30 ทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนาตามลำดับคือ การฟัง การพูด การเขียนและการอ่าน ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือภาระงานที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากงานสอน ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมดสอนตามหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา ไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร แต่เป็นผู้เลือกตำราและสื่อการเรียนเอง คิดเป็นร้อยละ 93.30 และใช้ตำราต่างประเทศเป็นเอกสารประกอบการเรียนมากที่สุด ก่อนจะวางแผนการสอนผู้สอนได้ศึกษาวิธีการวัดผลและประเมินผลจุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลการเรียนที่คาดหวัง สารการเรียนรู้/เนื้อหา การจัดกิจกรรมประกอบการสอนและสื่อประกอบการสอนในระดับมาก การสอนซ่อมเสริมในระดับน้อย รูปแบบการสอนใช้วิธีการให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตัวเอง การบรรยายและการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนในระดับมาก การทำโครงการและการพาไปศึกษานอกสถานที่ในระดับน้อย ผู้สอนให้ความสำคัญกับทักษะการฟัง ความรู้ด้านคำศัพท์ ทักษะการพูด ความรู้ด้านไวยากรณ์ ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียนและความรู้ด้านวัฒนธรรม ตามลำดับ ผู้สอนเห็นว่าการการเรียนเพิ่มเติมด้วยตนเอง (ฟังเทปสอนภาษา อ่านตำรา ไวยากรณ์) ช่วยให้มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้น ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษใช้สอนลักษณะทักษะสัมพันธ์และใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษในการสอนในระดับมาก สื่อ/อุปกรณ์ที่ผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ในชั้นเรียนมากที่สุดคือวัสดุจริง ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการร่วมกิจกรรมชุมชนมากที่สุด คือกิจกรรมพิเศษของวิทยาลัย โอกาสที่ใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุดคือ เป็นมัคคุเทศก์ การประเมินผลการเรียนผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษประเมินผลการเรียนโดยแบ่งเป็นสอบกลางภาค สอบปลายภาค สอบย่อยระหว่างภาค เก็บคะแนนจากงานระหว่างเรียน และจิตพิสัย ตามความเหมาะสมของผู้เรียน โดยใช้ข้อสอบปรนัย อัตนัย ใช้ชิ้นงาน /แฟ้มสะสมงานและสอบปฏิบัติจริง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุดคือ ด้านผู้เรียน จำนวนผู้เรียนระยะเวลาในการฝึกทักษะ และภาระงานสอน

4.1.2 ผู้สอนวิชาภาษาจีน จากผลการเก็บข้อมูลซึ่งมีเพียงหนึ่งราย พบว่า เป็นเพศหญิง อายุ 55 ปี ประสบการณ์สอน 30 ปี การศึกษาดำรงปริญญาตรี สอนเฉพาะระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เนื้อหา/ทักษะที่ถนัดในการสอนคือ การพูด การอ่าน การฟัง คำศัพท์และไวยากรณ์ ให้ความสำคัญกับทักษะการพูดในการสอนมากที่สุด ไม่เคยอยู่ต่างประเทศในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีการเพิ่มพูนความรู้โดยการอบรม ภาระงานสอนต่อภาคเรียน 1 รายวิชา จำนวน 28 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวนนักเรียนเฉลี่ย 45 คน/ห้องเรียน ไม่มีภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมายนอกจากการ

สอน ทักษะภาษาจีนที่ต้องการพัฒนาคือการการพูด การฟัง การอ่านและการเขียน ปัญหาของผู้สอนภาษาจีนคือ โอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพด้านภาษาจีน ผู้สอนวิชาภาษาจีนสอนตามหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาไม่มีส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตร แต่เป็นผู้เลือกตำราและสื่อการเรียนเอง โดยใช้ตำราในประเทศ ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร ก่อนจะวางแผนการสอน คือสาระการเรียนรู้/เนื้อหา การสอนซ่อมเสริม การวัดผลและประเมินผล จุดประสงค์การ

92

เรียนรู้ หรือผลการเรียนที่คาดหวัง สื่อประกอบการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับ ใช้วิธีการ สอนโดยให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนและศึกษาด้วยตนเองในระดับมาก และให้ความสำคัญกับทักษะและความรู้ คือทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ความรู้ด้านคำศัพท์ ความรู้ด้านไวยากรณ์ ความรู้ด้านวัฒนธรรม และ ทักษะการเขียน ตามลำดับ กิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยให้ผู้สอนมีทักษะในการใช้ภาษาจีน คือการเรียนเพิ่มเติม ด้วยตัวเอง การฟังข่าว การใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต การดูรายการโทรทัศน์ การสนทนากับชาวต่างประเทศ การดู ภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม การฟังรายการวิทยุ การฟังเพลง และการอ่านหนังสือพิมพ์/วารสารต่างประเทศ ผู้สอนใช้ ทักษะสัมพันธ ์ ฟัง-พูด และอ่าน-เขียนในระดับมาก และใช้สื่อประเภทภาพประกอบและแผ่นใสในระดับมาก ผู้เรียน ภาษาจีนไม่มีโอกาสใช้ภาษาจีนในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน แต่มีโอกาสนำภาษาจีนกับชาวต่างประเทศตามสถานที่ ท่องเที่ยว โดยการจำหน่ายอาหารและของที่ระลึก ผู้สอนวิชาภาษาจีนประเมินผลการเรียนโดยการสอบกลางภาคและ ปลายภาค ใช้สอบปฏิบัติจริงและข้อสอบปรนัย ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีน คือด้านผู้เรียน

4.3 ผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า

ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเพศชาย ร้อยละ 45.70 เพศหญิงร้อยละ 54.30 อายุเฉลี่ย 18.91 ปี กำลังศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพร้อยละ 40.00 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 48.60 และระดับ ประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง ร้อยละ 11.40 คะแนน ผลการเรียนสะสมเฉลี่ย 2.64 ระดับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคการศึกษาที่แล้วเฉลี่ย 2.68 ทั้งหมดมีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย และใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน อาชีพบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมากที่สุดคืออาชีพรับจ้าง รองลงมาคือเกษตรกรกรรม มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 20,000 บาท ร้อยละ 91.40 เริ่มเรียนภาษาอังกฤษครั้งแรกระดับประถมศึกษาร้อยละ 65.70 กิจกรรม ภาษาอังกฤษที่จัดในประเทศไทย ที่เข้าร่วมมากที่สุดคือการเรียนพิเศษ ทั้งหมดไม่เคยไปโครงการแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศ และร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษที่จัดในต่างประเทศในปีการศึกษา 2546 ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษกับ ผู้สอน

ที่เป็นชาวไทย คิดเป็นร้อยละ 80.00 มีความชอบภาษาอังกฤษที่เรียนและมีทักษะการอ่านในระดับมาก ทักษะที่ต้อง การปรับปรุงคือ ทักษะการฟังและทักษะการพูด เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่จำเป็นในชีวิตประจำวันในระดับมาก ที่สุด ใช้ภาษาอังกฤษทำกิจกรรมการฟังเพลงในระดับมาก ต้องการงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในระดับ มาก กิจกรรมในชั้นเรียนที่ทำให้ทักษะทางภาษาอังกฤษดีขึ้น คือการทำแบบฝึกหัด กิจกรรมนอกชั้นเรียนคือการใช้ คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต แหล่งค้นแบบการใช้ภาษาอังกฤษคือครูชาวไทย พฤติกรรมการเรียนในระดับมาก คือเข้า เรียนสม่ำเสมอ ปัญหาที่ผู้เรียนพบมากที่สุด คือเวลาในการฝึกทักษะน้อยและไม่ต่อเนื่อง ผู้เรียนมีโอกาสใช้ ภาษาอังกฤษในการร่วมกิจกรรมชุมชน คิดเป็นร้อยละ 14.30 มากที่สุดคือเทศกาลปีใหม่สากล โอกาสใช้ภาษาอังกฤษ กับชาวต่างประเทศตามแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 34.30 มากที่สุดคือการตกทอด บอกเส้นทางนักท่องเที่ยวไป สถานที่ท่องเที่ยวและร้านค้า และเห็นว่าภาษาต่างประเทศที่ควรจัดให้มีการเรียนการสอนมากที่สุดคือภาษาอังกฤษ

ผู้เรียนวิชาภาษาจีนเป็นเพศหญิงร้อยละ 100.00 อายุเฉลี่ย 16.86 ปี กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

คะแนนผลการเรียนสะสมเฉลี่ย 2.96 ไม่มีระดับคะแนนวิชาภาษาจีนในภาคการศึกษาที่แล้ว เนื่องจากเป็นวิชาที่เรียนเสริม ทั้งหมดมีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทยและใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน อาชีพบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมากที่สุด คืออาชีพรับจ้าง รองลงมาคืออาชีพเกษตรกรและค้าขาย รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 71.40 เริ่มเรียนวิชาภาษาจีนครั้งแรกในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ไม่เคยร่วมกิจกรรมภาษาจีนที่จัดขึ้นในประเทศไทย โครงการแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศ และร่วมกิจกรรมที่จัดในต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2546 ได้

93

เรียนวิชาภาษาจีนกับครูสอนที่เป็นชาวไทย ร้อยละ 100.00 มีความชอบภาษาจีนที่เรียน และมีทักษะการอ่านในระดับมาก ทักษะที่ต้องการปรับปรุง คือทักษะการฟัง เห็นว่าภาษาจีนมีความจำเป็นในชีวิตประจำวันในระดับมากที่สุด ใช้ภาษาจีนทำกิจกรรมการทำงานในระดับมาก ต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาจีนในระดับน้อย กิจกรรมในชั้นเรียนที่ทำให้ทักษะทางภาษาจีนดีขึ้นคือการทำข้อสอบในชั้นเรียน กิจกรรมนอกชั้นเรียนคือการอ่านตำราเรียน แหล่งค้นแบบการใช้ภาษาจีนคือครูชาวไทย พฤติกรรมการเรียนในระดับมากคือเข้าเรียนสม่ำเสมอ ปัญหาที่ผู้เรียนพบมากที่สุดคือ จากบุคลิกภาพของครู ผู้เรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาจีนในการร่วมกิจกรรมชุมชน แต่มีโอกาสใช้ภาษาจีนกับชาวต่างประเทศตามแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 57.10 มากที่สุดคือเป็นมัคคุเทศก์ และเห็นว่าภาษาต่างประเทศที่ควรจัดให้มีการเรียนการสอนมากที่สุดคือภาษาอังกฤษ

ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น เป็นเพศชาย ร้อยละ 14.30 เพศหญิงร้อยละ 85.70 อายุเฉลี่ย 18.57 ปี กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 42.90 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 57.10 คะแนนผลการเรียนสะสมเฉลี่ย 3.04 ไม่มีระดับคะแนนวิชาภาษาญี่ปุ่นในภาคการศึกษาที่แล้ว เนื่องจากเป็นวิชาที่เรียนเสริม ทั้งหมดมีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย และใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน อาชีพบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมากที่สุด คืออาชีพค้าขาย รองลงมา คืออาชีพรับจ้าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 42.90 เริ่มเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นครั้งแรกในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 42.80 เท่ากัน กิจกรรมภาษาญี่ปุ่นที่จัดในประเทศไทยที่เข้าร่วมมากที่สุดคือการเรียนพิเศษ ทั้งหมดไม่เคยไปโครงการแลกเปลี่ยน ณ ต่างประเทศ และร่วมกิจกรรมภาษาญี่ปุ่นที่จัดในต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2546 ได้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นกับครูสอนที่เป็นชาวญี่ปุ่น มีความชอบภาษาญี่ปุ่นที่เรียนและมีทักษะการพูดในระดับมาก ทักษะที่ต้องการปรับปรุง คือทักษะการอ่าน

และทักษะการเขียน เห็นว่าภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นในชีวิตประจำวันในระดับมาก ใช้ภาษาญี่ปุ่นทำกิจกรรมการฟังเพลงในระดับมาก ต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก กิจกรรมในชั้นเรียนที่ทำให้ทักษะทางภาษาญี่ปุ่นดีขึ้น คือการใช้บทบาทสมมติ กิจกรรมนอกชั้นเรียน คือการสนทนากับชาวต่างประเทศ แหล่งค้นแบบการใช้ภาษาญี่ปุ่นคือครูชาวญี่ปุ่น พฤติกรรมการเรียนในระดับมาก คือเข้าเรียนสม่ำเสมอ ปัญหาที่ผู้เรียนพบมากที่สุดคือวิธีการสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ผู้เรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาญี่ปุ่นในการร่วมกิจกรรมชุมชน แต่มีโอกาสใช้ภาษาญี่ปุ่นกับชาวต่างประเทศตามแหล่งท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 71.40 มากที่สุดคือเป็นมัคคุเทศก์และจำหน่ายอาหาร และเห็นว่าภาษาต่างประเทศที่ควรจัดให้มีการเรียนการสอนมากที่สุด คือภาษาอังกฤษ

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ จากผู้บริหาร ผู้สอนภาษาต่างประเทศ และผู้เรียน ผลการวิจัยจากผู้บริหาร พบว่า ภาษาหลักที่ใช้ในการสอน คือภาษาอังกฤษ ทุกสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 4 มาตรา 23 (4) ที่บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องความรู้ทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา และเอกสารสัมมนา “การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมกำลังคนในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจภาคใต้” ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ บุญช่วย

(2538 : 10) ที่กล่าวไว้ว่า แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมกำลังคนในเขตเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อเตรียมความพร้อมของการทำงานในระดับมัธยมศึกษา ควรมีวิชาภาษาต่างประเทศเป็นวิชาบังคับหนึ่งภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษามลายู สำหรับผู้ที่เตรียมจะเข้าตลาดแรงงาน ควรมีความสามารถในเรื่องภาษาเพื่อการสื่อสาร จีระ หงส์ดามรงค์ (2538 : 8) ได้ศึกษาความต้องการกำลังคนเพื่อพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าทักษะที่ต้องการของตำแหน่งงานต่าง ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการสำหรับแรงงานระดับสูง คือการจัดการ ภาษาอังกฤษและภาษามลายู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยนี้

จากผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่าทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาก คือการฟังและการพูด และครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดในระดับมากเช่นกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับผู้เรียนที่ต้องการปรับปรุงทักษะการฟังและการพูดในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีเงิน แผลสุพรรณ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยพาณิชย์การสังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทข้อความการสนทนาอยู่ในระดับอ่อน ส่วนประเภทข้อความการนำเสนอและประเภทข้อความข่าวสารอยู่ในระดับอ่อนมาก

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาความต้องการและระดับการใช้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนนักศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ผลการวิจัย พบว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษต้องการปรับปรุงทักษะการฟังและทักษะการพูดในระดับมาก และต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาก แต่ผู้เรียนพบปัญหามากที่สุด คือเวลาในการฝึกทักษะน้อยและไม่ต่อเนื่อง ผู้เรียนภาษาจีนต้องการปรับปรุงทักษะการฟังในระดับมาก แต่ไม่ต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาจีน ปัญหาที่ผู้เรียนภาษาจีนพบมากที่สุด คือบุคลิกภาพของครูผู้สอน ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นต้องการปรับปรุงทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในระดับมาก และต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาญี่ปุ่น ปัญหาที่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นพบมากที่สุด คือวิธีการสอน/การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เนื่องจากผู้สอนเป็นชาวญี่ปุ่น ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้ จึงทำให้การสื่อสารไม่ค่อยเข้าใจกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยซึ่งพบว่า ภาษาหลักที่ใช้ในการสอนคือภาษาอังกฤษ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ของกลุ่มวิชาภาษาตามหลักสูตร เนื่องจากภาษาเป็นวิชาทักษะ ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกเพื่อใช้ให้คล่อง สถานศึกษาควรจัดขนาดของชั้นเรียนให้เหมาะสม บัญชา อึ้งสกุล (2541 : 65) กล่าวว่า ถ้าจะสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีควรจะมีนักเรียนห้องละประมาณ 15 คน การรับอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศ สถานศึกษาควรกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครจบการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษและวิชาโทที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่สอนในสถานศึกษา และจัดสอบวัดความรู้ความสามารถผู้สอนทั้งภาคทฤษฎี ปฏิบัติ สอบสัมภาษณ์ และดูประวัติส่วนตัวประกอบ เพื่อจะได้อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ โดยสถาบันอาชีวศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ ทักษะที่มีความสำคัญและต้องการทั้งผู้สอนและผู้เรียนภาษาอังกฤษคือ การฟังและการพูด สถานศึกษาควรจัดเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดให้กับผู้สอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้มีความมั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์จริง ตามความต้องการของผู้เรียนที่มีความสนใจทำงานในสถานประกอบการที่มีการใช้ภาษา

อังกฤษในระดับมาก การที่ผู้สอนใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอนที่เป็นวัสดุจริงในระดับมาก สถานศึกษาควรจัดบูรณาการการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาชีพ โดยจัดให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในห้องปฏิบัติการวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จัก และเรียกชื่อเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในวิชาชีพเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะเป็แรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และสามารถนำไปใช้ในการทำงานในสถานประกอบการที่มีการใช้ภาษาอังกฤษได้ สาเหตุสำคัญอันเป็นจุดอ่อนของหลักสูตรอันดับแรก ได้แก่การไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นจึงควรมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรทุกปี การปรับปรุงหลักสูตรควรให้ผู้สอนมีส่วนร่วมมากที่สุด

บรรณานุกรม

- กัญญา สินธวานนท์, วิทยาพรรณ ทองโสภิต และระเบียบ ณ กาฬสินธุ์. 2523. "ภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย กับความต้องการของสังคมปัจจุบัน" รายงานการวิจัยสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- การบริหารการศึกษา, ภาควิชา. 2537. "การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมกำลังคนในเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ตอนล่าง" ในรายงานการสัมมนา เรื่อง การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมกำลังคนในเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ตอนล่าง. ปีที่ ๓ : ม.ป.พ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. มปป. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544. กรุงเทพมหานคร : อรรถผลการพิมพ์.
- คณะกรรมการการอาชีวศึกษา, สำนักงาน. 2546. แผนยุทธศาสตร์การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2547-2549).
- จิระ หงส์คารมภ์. 2538. "ความต้องการกำลังคนเพื่อพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้" เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง ความต้องการกำลังคนเพื่อพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ.
- เจรจาการค้าระหว่างประเทศ, กรม. 2545. ก้าวทันการค้าโลก. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, สมเกียรติ พ่วงรอด และอ้อมใจ วงษ์มณฑา. 2546. รายงานการวิจัยเรื่อง "ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดชายแดนภาคใต้ตอนล่างเพื่อรองรับการพัฒนาเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)" โครงการจัดตั้งสถาบันสมุทรรัฐเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- บัญชา อึ้งสกุล. 2541. "การเสริมสร้างการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน" วารสารวิชาการ. ปีที่ 1 2 (กุมภาพันธ์ 2541). 65.
- รุทร์ กลุ่มชุม. 2535. "การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" รายงานการวิจัย วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย กรมอาชีวศึกษา.
- แรงงานจังหวัดสงขลา, สำนักงาน. 2547. "ภาวะการว่างงานในจังหวัดสงขลา" ข่าวสารตลาดแรงงานภาคใต้ 1(มกราคม 2547), 8.
- วาสนา อนุสาร. 2541. "การใช้บริการอินเทอร์เน็ตของห้องสมุดมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค". วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (สำเนา)
- วิทยากร เชียงกูร. 2545. "การศึกษา" มติชน. 8 (ตุลาคม 2545), 15.

วีระ บำรุงรักษ์. 2536. การจัดการศึกษาไทยในศตวรรษหน้า (2535-2635). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.

ศรีเงิน แผลสุพัฒน์. 2541. “การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา
กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาครุศาสตร์ (การสอนภาษาอังกฤษ)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2545. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545**. เอกสารโรเนียว.

_____. 2546 **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2545**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

_____. 2546. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2546**. เอกสารโรเนียว.

สุวิทย์ บุญช่วย. 2538. การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมกำลังคนในเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจภาคใต้. เอกสารประกอบ
การสัมมนา เรื่อง การเตรียมกำลังคนระดับประถมศึกษาเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจสามฝ่าย
อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี.

อาชีวศึกษา, กรม. 2540. **แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)**. กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา.

_____. 2544. “ข้อมูลครู-อาจารย์และนักเรียน-นักศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1-5
ปีการศึกษา 2545” รายงาน. ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา.

_____. 2544. **แผนพัฒนาเชิงกลยุทธ์การจัดการอาชีวศึกษาเกษตร**. กองวิทยาลัยเกษตรกรรม
กรมอาชีวศึกษา.

_____. 2545. “ข้อมูลครู-อาจารย์และนักเรียน-นักศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1-5
ปีการศึกษา 2545” รายงาน. ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา.

_____. 2546. **หลักสูตรหมวดวิชาสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545**
(ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546). กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.

_____. 2546. **หลักสูตรหมวดวิชาสามัญในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546**
กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.

อิสลามศึกษา, วิทยาลัย. 2543. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่องทิศทางการปฏิรูปการศึกษา
ในอนาคต. 2-3 (ธันวาคม 2543). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ภาคผนวก ก